Muzeul Pol. Român
SALĂ DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LV Nr. 13 546 | Miercuri 12 martie 1986 | 6 PAGINI — 50 BANI

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe ambasadorul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, marți, pe R. A. R. S. Ramanayake, ambasadorul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka la București, în vizită de rămas bun, cu ocazia încheierii misiunii sale în țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

RESPECTAREA LEGII – fermă, permanentă, riguroasă

Tot ceea ce construim, ceea ce creăm, tot ceea ce durăm sub semnul înalt al construcției socialiste și comuniste, tot ceea ce rodește — faptă de muncă și faptă de gînd — pe pămîntul României contemporane dă glas, înainte de orice, răspunderii revoluționare cu care întregul popor, unit ca un singur om în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, înfăptuiește marile programe de dezvoltare a patriei, militează pentru transpunerea lor în viață. Și nu doar ele — faptele construcției materiale — vorbesc despre permanența ridicare a gradului de răspundere, ci tot ceea ce înseamnă conștiință revoluționară, etică nouă, comunistă, devotament și abnegație, trăsături morale ale omului nou, generalizate în proporții de masă. Se cuvine, printre marile cuceriri revoluționare ale socialismului, să așezăm și ridicarea nivelului de conștiință juridică a întregului popor, corolar direct al faptului că în socialism legea este expresia intereselor supreme ale celor ce muncesc, că ea este un instrument prețios pe calea înfăptuirii celor mai înalte idealuri de dezvoltare, de prosperitate, de echitate ale întregului popor. Respectarea legii — fermă, permanentă, riguroasă — dă măsura exactă a statuării morale, atît a unei colectivități, cît și a unui individ.

Lucrul acesta este confirmat și de o împrejurare deosebit de grăitoare : atunci cînd în mecanismul social apar unele disfuncționalități, atunci cînd într-o unitate sau într-o localitate, de exemplu, se vădesc lipsuri ca urmare a muncii defectuoase a unor cadre, fenomenul este însoțit întotdeauna, sau, de cele mai multe ori, chiar generat, de nerespectarea legii. În repetate rînduri, secretarul general al partidului a subliniat că respectarea legii este o îndatorire elementară a fiecărui cetățean, indiferent de munca pe care o înfăptuiește, de locul pe care îl ocupă în ierarhia socială. Mai mult, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, **„cu cît cineva are o muncă de mai mare răspundere, cu atît are datoria și obligația să vegheze permanent la respectarea legilor, a hotărîrilor de partid și de stat ! Forța societății noastre socialiste, democrația socialistă presupun legalitate — și legalitate înseamnă respectarea legii de către toți !"** Într-adevăr, cu cît răspunderea încredințată de societate este mai înaltă, cu atît raza de acțiune a fiecăruia este mai mare ; în aceste condiții, nerespectarea legii se răsfrînge cu consecințe cu atît mai nedorite. Nimănui nu-i este îngăduit să calce legea — dar răspunderea pentru respectarea ei crește direct proporțional cu răspunderea încredințată de societate.

Organele și organizațiile de partid sînt chemate să nu slăbească nici o clipă veghea pentru respectarea și aplicarea legilor. Putem spune, cu întemeiere, că educația pentru legalitate este o componentă importantă a muncii de partid, a muncii de educație revoluționară.

Înainte de orice, trebuie dusă o muncă susținută de popularizare a legilor ; organizațiilor de partid le revine ca o sarcină permanentă, de primă mărime, întreprinderea acelor acțiuni care să ducă la cunoașterea temeinică, profundă, integrală a legilor. Tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că sînt situații cînd **„unele legi nu sînt înțelese, nu sînt cunoscute, sînt aplicate formal — ceea ce, de fapt, contribuie la stările negative de lucruri care se manifestă în diferite sectoare de activitate".** Un adagiu din dreptul roman — de fapt, piatră unghiulară a instituției legalității — sună astfel : **Nemo censetur legem ignorare** — nimănui nu-i este îngăduit să nu cunoască legea. Cu alte cuvinte, nimeni nu poate invoca în apărarea sa faptul că nu a respectat legea pentru că nu a cunoscut-o. În lumina acestui principiu, apare și mai tranșantă necesitatea ca toate organismele în răspunderea cărora intră respectarea legalității socialiste să facă tot ceea ce depinde de ele pentru ca legea să fie cunoscută de toți și, mai mult decît atît, pentru ca necesitatea respectării ei neabătute să

George-Radu CHIROVICI

(Continuare în pag. a IV-a)

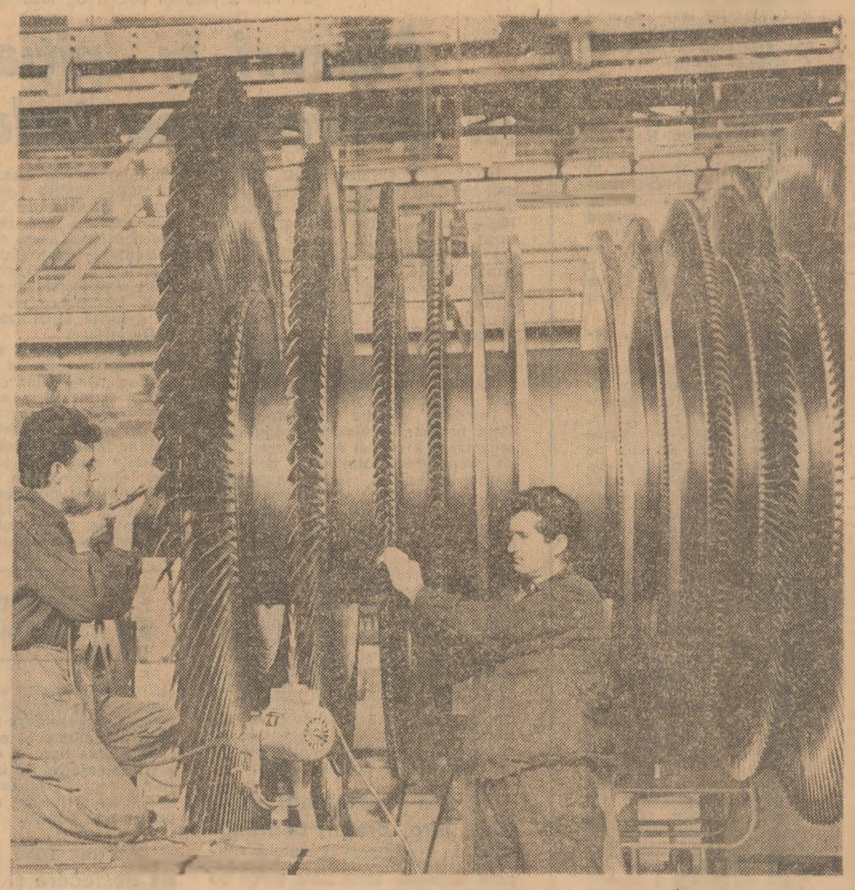

Întreprinderea de mașini grele București. Aspect din secția turbine
Foto : **S. Cristian**

Specialistul – puternic implicat în soluționarea problemelor majore ale producției

„CE FACI ȘI CE AR TREBUI SĂ FACI ÎN ÎNTREPRINDERE, TOVARĂȘE INGINER ? — iată întrebarea adresată de „Scînteia" unui număr de 40 de specialiști din diferite unități economice

Încununare a unui efort de învățătură de ani și ani, diploma de inginer nu reprezintă nicidecum un simplu certificat de trecere a unor examene în facultate, ci o adevărată atestare a specialistului care din momentul absolvirii politehnicii se înscrie, trebuie să se înscrie, pe o anumită orbită bine definită, creatoare a activității productive. Se pare însă că, uneori, ordinea firească a lucrurilor se inversează și se întîmplă să vedem ingineri transformați în funcționari, în minuitori de hîrtii, în simpli „pioni" pe eșichierul producției, folosiți pentru îndeplinirea unor sarcini de rutină, mărunte, care nu solicită în nici un fel cunoștințele profesionale dobîndite. Nu aducem în discuție optica bizară, întîmplătoare, potrivit căreia pregătirea inginerului se face pentru ca acesta să aibă... o diplomă în virtutea căreia să poată atinge un anumit statut profesional. Ne referim la activitatea concretă a inginerilor din întreprinderi, la cadrul în care aceștia își desfășoară activitatea și care le valorifică sau nu pregătirea profesională.

Este, credem, limpede că **statutul profesional al inginerului — ca de altfel al oricărui om al muncii — este conferit exclusiv de sumumul cunoștințelor lui profesionale, de aportul pe care îl are la soluționarea problemelor producției în unitatea unde lucrează, la dezvoltarea și progresul domeniului în care s-a specializat.** Am spune chiar că, pe un plan mai general, **suma cunoștințelor de specialitate ale inginerilor din țara noastră reprezintă un bun național, un potențial creator ale cărui valențe trebuie valorificate pe măsura eforturilor făcute pentru însușirea și perfecționarea continuă a acestor cunoștințe.**

De altfel, **practica demonstrează că, în epoca actuală, cea mai importantă bogăție a unei națiuni o reprezintă propria sa capacitate de creație, de a realiza produse și tehnologii la nivelul celor mai înalte performanțe atinse pe plan mondial.** Nicăieri în lume o mașină, un utilaj, o instalație nu sînt apreciate după cantitatea de materii prime și materiale pe care le încorporează, ci după funcționalitatea lor, după performanțele pe care le ating, după inteligența pe care o înglobează și o demonstrează. Or, cine altcineva decît inginerii, specialiștii cu o pregătire profesională superioară pot și trebuie să fie în primele rînduri ale acțiunilor întreprinse pentru perfecționarea și modernizarea producției, pentru obținerea în fiecare unitate economică a unor produse cu un înalt grad de competitivitate și eficiență ?

Ce creează și ce ar putea să creeze inginerii „de birou"

Pentru a ne face o imagine de ansamblu, cît mai exactă, pentru a putea trage o serie de concluzii cu putere de generalizare mai mare, **sondajul efectuat a cuprins un număr de 40 de ingineri din trei mari unități economice : întreprinderea „Timpuri noi" din Capitală, Întreprinderea de utilaje și piese de schimb din Botoșani și Întreprinderea de utilaj tehnologic din Bistrița.**

Prima întrebare a sondajului nostru : **„UNDE ȘI DESFĂȘOARĂ ACTIVITATEA INGINERII DIN ÎNTREPRINDERI ?"** Înaintea oricărei aprecieri se cuvine să remarcăm că **în toate cele trei unități numărul inginerilor a crescut considerabil în ultimii ani, el fiind incomparabil cu cel de acum 10 sau 15 ani.** În felul acesta s-a reușit ca, în general, să se acopere integral cerințele producției cu specialiști de înaltă calificare, în unele cazuri — după cum vom vedea — existînd chiar și un anumit excedent, deoarece altfel nu se poate explica prezența inginerilor în funcții și pe posturi care nu necesită o pregătire politehnică. Dar iată concret cum sînt repartizați și în ce compartimente de activitate lucrează inginerii din cele trei unități :

	TOTAL ingineri	din care în producție	în proiectare	în servicii funcționale
„Timpuri noi" București	122	54	66	2
I.U.P.S. Botoșani	105	52	39	14
I.U.T. Bistrița	231	108	103	20

Să recunoaștem că **cei 458 de ingineri încadrați în cele trei unități reprezintă o adevărată forță creatoare capabilă să rezolve la un înalt nivel calitativ orice problemă a producției.** Desigur, aceasta cu condiția ca fiecărui specialist să i se încredințeze sarcini în deplină concordanță cu pregătirea profesională pe care o are. Iar din acest punct de vedere nu putem decît să salutăm acțiunea începută în urmă cu cîțiva ani la întreprinderea „Timpuri noi" pentru **transferarea inginerilor din servicii funcționale în cele din producție sau proiectare.**

— Inițial au existat destule rețineri în trecerea la înfăptuirea acestei hotărîri, ne spune **Ionel Radu**, secretar adjunct cu probleme economice al comitetului de partid pe întreprindere. Experiența ne demonstrează însă că am procedat bine. Locul inginerilor este în producție sau în proiectare, acolo putînd ei să-și valorifice cel mai eficient pregătirea pe care o au ; iar al economiștilor și cadrelor cu pregătire medie de specialitate — în serviciile funcționale, potrivit cerințelor concrete.

— De acord. Totuși, cum se explică cele două excepții ?

— Mai avem, într-adevăr, doi ingineri care îndeplinesc funcțiile de șefi ai serviciilor de aprovizionare și de planificare-programare-urmărire a producției. În acest din urmă caz situația cred că se justifică deoarece șeful serviciului de programare și urmărire a producției trebuie să aibă și cunoștințe temeinice de inginerie tehnologică.

O temă de dezbatere : În serviciile funcționale — ingineri sau economiști ?

„VĂ PUTEȚI REALIZA PROFESIONAL CU ADEVĂRAT ÎN SERVICIILE FUNCȚIONALE ?" — iată întrebarea adresată unui prim eșantion de ingineri. Unii au încercat răspunsuri tranșante, poate prea tranșante, afirmînd categoric : „DA". E adevărat, acestia au fost destul de puțini. Numai doi din inginerii chestionați. Alții, cu o oarecare undă de regret, realizînd că sînt departe de profesiunea de inginer, au răspuns

(Continuare în pag. a III-a)

LA MINTIA-DEVA, COTA 1000

Documentarea aproape că se încheiase. Simțeam, ca de atîtea ori, că ar mai putea fi totuși cîte ceva de aflat. Și, tot ca de-atîtea alte ori, ca să forțez intrucîtva apariția acelui ceva, pixul și carnetul se aflau deja la locul lor, adică în buzunar. Eram curios să văd dacă această nevinovată stratagemă reportericcască avea să-i determine pe interlocutorii mei să-mi mai spună vreun fapt cu totul și cu totul deosebit.

Mi-am pipăit, deci, a... plecare, pixul și carnetul și am mai privit o dată spre **insumatorul de putere.** Indicatoarele celor șase ecrane circulare tremurau ușor, aidoma unor fragile și delicate aripi de libelulă. Dar ochii mei și ai interlocutorilor mei erau atrași cu precădere de afișajul ecranului dreptunghiular. Undeva, pe una din foile carnetului meu era scris : însumatorul de putere indică producția totală instantanee de energie electrică a unei termocentrale. În acea clipă însumatorul de putere afișa cifra 1 000. 1 000 de MW. Adică puterea maximă a termocentralei Mintia-Deva, prin mărunțaiele căreia, ca să zic așa, lacom să-nțeleg pe de-a-ntregul cum se produce una din cele mai de preț „materii prime" ale vieții noastre de zi cu zi, energia electrică, am umblat aproape o jumătate de zi : depozite de cărbune, mori, cazane, vatră, arzătoare, tablouri de comandă, ateliere de reparații și intervenții, scări, pasarele, instalații de tot felul, pu-

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII
reportaje • însemnări

pitre uriașe, cuptoare, tuburi, balustrade, puncte de supraveghere și oameni, oameni, oameni.

N-am intrat niciodată într-un furnicar sau într-un stup de albine. Dar, din descrierile savanților și cu ajutorul unor filmări de excepție, mi-am putut face o idee despre ceea ce se întîmplă acolo : o vînzoleală de nedescris, o perfectă imagine a mișcării browniene. Acestea au fost, vreau să spun, primele senzații, primele impresii în interiorul termocentralei. Apoi, încetul cu încetul, pe măsură ce mi se răspundea, pe măsură ce notam cu osîrdie, ca un școlar silitor, totul începea să aibă sens. Undeva, lîngă mine, se năștea acea fantastică putere ce cutreiera țara în lung și-n lat. Putere fără de care viața ar fi amenințată să înceteze. Undeva, lîngă mine, în uriașul pîntec al termocentralei, acei oameni al căror nume l-am transcris cu emoție : Mircea Marc, Ioan Lobonț, Aurel Harța, Gheorghe Anghel, Kiss Francisc, Petru Debrețin, Trofin Tod, Gheorghe Pera, Liviu Țintea, Mihai Șnir, Mihai Damean, Gheorghe Cazacu, Simion Ghiura, Marcel Marina, Ioan Hander, Andronic Dubar...

I-am văzut de departe,

Victor NIȚA

(Continuare în pag. a V-a)

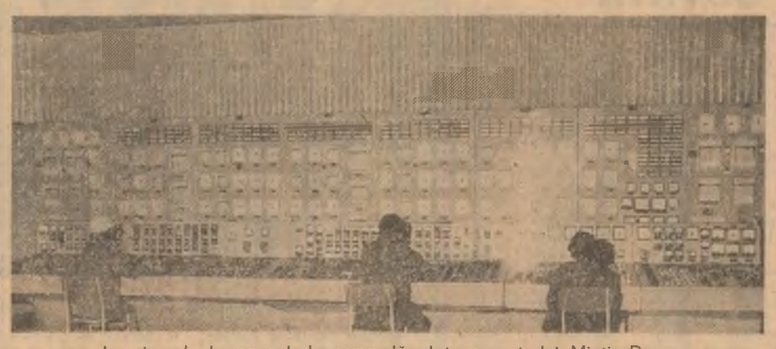

Imagine de la panoul de comandă al termocentralei Mintia-Deva

„Elixirul" tinereții

În urmă cu zece ani, la Șantierul naval Brăila, puțini erau „veteranii" care credeau în ei. Cel mai adesea puteai auzi aprecieri care sunau cam așa: «Abia de le-a mijit mustața, din ei să scoatem noi constructori de transoceanice?» Ține minte replica secretarului de partid de pe vremea aceea: „Să nu-mi spuneți mie pe nume dacă pe puștii ăștia cu care am început să construim vapoare nu vom reuși să-i învățăm meserie înaltă. Vor ajunge celebri!" Atunci, ascultînd anticipația făcută de secretar, suspicioși zîmbeau în colțul gurii. Știau ei ce știau. Se adunaseră pe șantierul naval tineri din toată țara — media lor de vîrstă era doar de douăzeci de ani — iar ei zburdau pe malul Dunării precum mînjii...

Uniți, meditativi, se simțeau izolați și singuri. Priveau cu nostalgie la motonavele sub pavilioanele unor țări de peste mări și mări. Alții, curioși și entuziaști, dar ambițioși numai din cînd în cînd și, de regulă, mai mult în gînd. Serios munceau destul de rar. În schimb chiuleau des. „Bătrînii" șantierului, în frunte cu comuniștii — citiți colectivul de muncitori «de bază», cum se spune — aveau serios de lucru cu indisciplina „puștilor". Șantierul se înnoia și se mărea, gardurile erau mutate, se putea intra și ieși prin tot felul de locuri, porțile deveniseră simple convenții. Părea că problemele rivalizau ca număr cu firele de nisip de pe plajele brăilene ale fluviului. Uitîndu-te la „puștii" aceia, atunci, aveai impresia că fiecare are propriul lui cod moral, nu întotdeauna grozav de aproape de normele muncii și etici socialiste. Iar cu acești „muncitori" (fiindcă de unde alții ?) trebuiau făcute vapoarele...

Un fapt, o semnificație

Recent, am trecut din nou pe la șantierul naval brăilean. Să nu-l recunosc : ordine și curățenie, peste tot o senzație de proaspăt, de nou, o atmosferă de lucru și seriozitate vecine cu indirjirea... Aflu că după „Codlea" — primul cargou de 4 500 tdw lansat în 1974 — s-au construit între timp altele 47 de același tip, că după „Simeria" — prima navă de 7 500 tdw, în iunie 1976 — au mai fost realizate încă 20, cu același tonaj, că s-au mai construit supertraulere pentru pescuitul oceanic, nave pentru aprovizionarea platformelor de foraj marin, că, acum, producția șantierului este constituită numai din prototipuri — nave de 4 800 tdw, tancuri de ulei de 4 400 tdw și 5 000 tdw, cargouri de 5 000 și 7 575 tdw, că au început lucrările la primul remorcher multifuncțional de 12 000 C.P., că în acest al 8-lea cincinal se vor executa la Brăila și cargouri de 15 000 tdw... Iar toate acestea sînt de nivel mondial !

— Care-i acum media de vîrstă pe șantier ?

— Douăzeci și trei de ani, mi-a răspuns Dumitru Lefter, secretarul comitetului de partid.

— În zece ani ați îmbătrînit doar cu... trei ? Ați descoperit cumva „elixirul" tinereții ? am încercat o glumă...

— Da, mi s-a răspuns foarte serios.

După care mi s-a explicat și... rețeta : „Toți au contribuit : organizațiile de partid, de tineret, de sindicat, celelalte organizații obștești. Toți au înțeles și ei înșiși MODELE de comportament. Cum să-l critici pe altul, mai ales tinăr, dacă tu însuți nu-ți faci planul, lip-

Mircea BUNEA

(Continuare în pag. a V-a)

PRODUCȚIE FIZICĂ PESTE PREVEDERI

GALAȚI

Colectivele de oameni ai muncii din întreprinderile industriale ale județului Galați au obținut în acest an rezultate deosebite în producție. Au fost create condițiile livrării unor importante cantități suplimentare de produse fizice economiei naționale, între care laminate finite pline, profile formate la rece, produse din inox, construcții metalice, utilaje pentru agricultură și industria alimentară, piese și subansamble auto, tablouri electronice de comandă, ambalaje metalice, produse ale industriei textile și altele. **(Ștefan Dimitriu**, corespondentul „Scînteii").

HUNEDOARA

Acordînd o deosebită atenție organizării superioare a muncii în toate schimburile și formațiile de lucru, folosirii mai bune a capacităților de producție și a timpului de lucru, oamenii muncii din județul Hunedoara au realizat o producție-marfă industrială suplimentară în valoare de 111 milioane lei. Printre unitățile economice cu cele mai bune rezultate se numără Combinatul siderurgic Hunedoara, Combinatul minier Valea Jiului, Termocentrala Mintia-Deva, Antrepriza de construcții hidroenergetice Riul Mare—Retezat. **(Sabin Cerbu**, corespondentul „Scînteii").

CASA CU MULȚI COPII

semnul răspunderii de bun cetățean pentru viitorul națiunii

Există adevăruri unanim cunoscute și recunoscute, dar a căror repetare nu e niciodată inutilă, riscul ignorării lor fiind prea însemnat și de neadmis. Așa este și adevărul simplu și fundamental că omul — atît față de natură, cît și față de societatea în care trăiește — are menirea și îndatorirea, egal motivate, impuse de rațiune și morală, de sănătate și de conștiința de a-și asigura urmași. Copiii constituie forma sublimă de împlinire a vieții, izvorul dăinuirii, drumul ei către infinit.

Nenumăratelor exemple care ilustrează că fericirea cea mai naturală și mai curată însoțește casa cu mulți copii li se adaugă o categorie de ipostaze poate mai aparte, dar nu lipsite de importanță. Este valoarea copiilor ca liant al familiilor, ca adevărată forță interioară a trăiniciei căminului, ca inegalabil factor de coeziune a căsniciilor.

Despre această ipostază, în rîndurile ce urmează.

Liantul familiilor

● Noi argumente... vechi, ilustrînd bucuria și necesitatea căminului cu copii. ● Împrejurări în care cei mici se dovedesc mai înțelepți decît unii vîrstnici ● Justiția și... consolidarea căsniciilor

Am ales ca interlocutori pentru dezbaterea acestei teme cîțiva magistrați de la Tribunalul municipiului București : **Marin Popa** — vicepreședinte al instanței, **Radu Lese** — președinte de secție, și **Radu Giroveanu** — judecător. De ce juriști ? Pentru că, fără a anticipa concluzia anchetei, ni s-a părut firesc să analizăm forțele și mecanismele subtile ale trăiniciei conjugale, folosind cît mai mult experiențele-limită, în care această trăinicie e pusă, dintr-un motiv sau altul, la încercare.

— Vă propun, tovarășe Marin Popa, să pornim discuția de la maxima lui Juvenal : *„Datorăm copilului respectul cel mai mare"*. Să discutăm deschis : nu a exagerat gînditorul antic ? Cum adică să se cuvină tocmai copiilor respectul suprem ?

— Sînt convins că maxima nu propune inversarea sensului curent al respectului, ci e formulată astfel pentru a se releva **rolul inegalabil pe care-l au copiii în implinirea personalității cuiva.** Este o exprimare sintetică a faptului că **existența copiilor luminează existența părinților, sentimentele pe care ea le insuflă, îmbogățește și echilibrează viața într-un mod cu totul aparte,** o înalță, împreună cu alte aripi ale împlinirii, spre culmile cele mai curate satisfacții. Este cert că unul și același individ cîștigă un plus de sublim o dată cu ipostaza de părinte.

Acest plus se regăsește în întreaga comportare a omului, începînd cu cadrul ei cel mai apropiat, viața de familie. E o constatare simplă și la îndemîna oricui că **familia devine mai trainică, mai unită, mai legată, mai fericită prin nașterea copiilor.** Ca judecător între-nești și vieți înnorate, cazuri în derivă, cămine cuprinse de furtună. Dar tot ca judecător poți conchide răspicat : **Niciodată familiile nu se despart din cauza existenței copiilor !**

— Dar existența copiilor salvează vreodată familii în care sentimentele inițiale s-au rătăcit ?

— Practica denotă că da. Și simpla logică, de altfel, ne răspunde tovarășul Radu Giroveanu. Efectele apariției copiilor într-o căsnicie — coeziunea mai mare a căminului, conturul mai limpede și mai sigur al iubirii, sentimentul unor responsabilități deosebite ș.a.m.d. — atîrnă greu, cel mai adesea decisiv, în situațiile în care „corăbioara conjugală" nimerește în furtuni. Nu o dată se poate auzi cum lamentările cite unui soț ori ale unei soții despre greșelile „celuilalt" se sting în concluzia atît de rezonabilă : „Ei, ce să faci ! Îi iert toate, pentru că sînt copiii !". Oricine își dă seama că, în cazul apariției unor neînțelegeri, cei care suferă primii și cu adevărat sînt exact aceia care nu au nici o vină — copiii. Nu se poate ca această perspectivă să nu alerteze sentimentele și rațiunea părinților. Și atunci, de cele mai multe ori, ei reușesc să depășească fricțiunile, să revină la bunele sentimente cu care sînt datori.

— Dar dacă nu se întîmplă așa ?

— Dacă nu se întîmplă așa, chiar în cazurile cu deznodămînt negativ, tot se confirmă **rolul ameliorator al copiilor.** Părinții care ajung să ceară desfacerea căsătoriei fac acest pas grav mult **mai tîrziu și pentru motive mult mai serioase** decît acei soți care nu-s părinți. Nu rareori constatăm că soțul reclamant a amînat ani și ani de zile întentarea divorțului, pentru ca să ajungă copiii mari, pentru a-i apropia de vîrsta majoratului. Această răbdare este **favorabilă răzgîndirilor ; asperitățile se pot toci cu timpul,** motivele destrămării familiei pot dispărea.

— Da, din postura magistratului se observă lesne că soții fără copii invocă mai mult pretexte decît o

Sergiu ANDON

(Continuare în pag. a II-a)

COMUNIŞTII
promotori ai spiritului revoluţionar

In epoca noastră, „Epoca Nicolae Ceauşescu", de amplu efort colectiv pentru edificarea socialismului şi comunismului pe pămîntul României, virtuţile prieteniei, intrajutorării şi exigenţei tovărăşeşti – străbătute de fiorul cald al umanismului – capătă un înţeles, o însemnătate majoră mai ales acum, **IN PREAJMA ANIVERSĂRII A 65 DE ANI DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN.**

De ce ? Şi pentru că – dar nu numai – o aniversare este şi un moment de bilanţ. Şi pentru că, încă de la început, comuniştii români au promovat consecvent şi au ridicat la rang de normă morală buna înţelegere între oameni, prietenia, umanismul exigenţei şi al intrajutorării pentru formarea unui om nou, conştient, stăpîn pe sine, pe lucrul său şi pe ţara în care trăieşte. Cum se reflectă această politică în conştiinţa oamenilor, a comuniştilor în primul rînd ? În ce măsură, la rîndu-le, profesează şi promovează ei această politică ? Iată doar două dintre întrebările cărora le-am căutat răspunsul într-o convorbire pe care am avut-o la Ilba cu Lazăr Ifrim, miner, şef de formaţie la Întreprinderea de prospecţiuni şi explorări geologice Maramureş.

Schiţă de portret. Lazăr Ifrim, 47 de ani, căsătorit, tatăl a patru copii (trei băieţi şi o fată). La Ilba a venit în 1957 şi de atunci lucrează exclusiv în subteran ; în cei 29 de ani petrecuţi în mină, nici el, nici ortacii cărora le e şef n-au suferit vreun accident, deşi în ultimele două cincinale a obţinut printre cele mai mari viteze de înaintare din Maramureş şi probabil că şi din ţară. Este membru al Partidului Comunist Român din 1966. A fost distins cu Medalia Muncii, Ordinul Muncii şi cu zeci de steluţe de fruntaş în întrecerea socialistă. Este trimis să lucreze unde este mai greu, fie că-i vorba de săpat galerii în Maramureş, sau în oricare alt loc din munţii noştri.

— I-am spus : Am auzit că aveţi foarte mulţi prieteni.

— Mulţi mă ţin de prieten, da' eu nu pe toţi...

— Ce înţelegeţi dv. prin prietenie ?

— Doriţi definiţii ? Nu dau definiţii. Tot ce vă pot spune demonstrez cu viaţa mea. Nu cu teorie, ci cu experienţă personală. S-asta-i un fel de şcoală pe care n-o termini niciodată... În prietenie asta-i la fel, tot trebuie s-o înveţi, c-altminteri te-nvaţă ea pe tine. Eu sînt păţit, da' am şi învăţat....

— Ce ?

— De exemplu, că nu trebuie să te împrieteneşti cu oricine, dar dacă l-ai ales pe unul şi-l ţii de prieten, atunci cată să crezi în el pînă la sfîrşit. Să crezi că-i om, chiar dacă într-un moment din viaţa lui nu mai crede nici el. Mai ales cînd ţi-e aproape — aproape ca...

— Un consătean, da ?

— Văd c-aţi aflat. (Aici Lazăr Ifrim se încruntă, ne priveşte bănuitor, dar nu mult şi pare să-şi oferе singur o explicaţie : „Păi asta vă e meseria..."). Adaugă cu voce sporită : Da, chiar despre un consătean e vorba. Acasă, la părinţi, în Lopodea Veche (comuna Mirăslău, judeţul Alba — n.r.) am fost şase copii. Aveam prin sat o mulţime de prieteni, dar eu m-am înţeles cel mai bine cu unul — să-i zicem aşa — Ion. N-aveam nici 18 ani cînd am venit la Ilba. M-au angajat la galeria forţată, ajutor de vagonetar. Munceam bine şi cîştigam foarte bine. (Şi acum iau 7 500—8 000 de lei lunar). Am scris acasă, la părinţi, c-o duc bine. Vorba s-a întins. Prietenul Ion mi-a trimis vorbă că vine şi el la Ilba. S-a ţinut de cuvînt. La început lucra bine. Eram în aceeaşi formaţie. După şut eu mergeam acasă. El cu «prietenii», la o bere, două, trei... I-am zis să termine cu paharul, că se face de ris. Începuse să lipsească de la treabă. Nu-mi plac ortacii care vor să cîştige pe spinarea altora. Am ţipat la el, de faţă cu oamenii. Unii au zis : „Lasă-l mă, că-i din sat cu tine !" Nu m-am lăsat, i-am spus să plece. M-a ascultat...

— Şi ?

— După nişte ani s-a întors. Iar l-am luat în formaţie. Nu se mai lucra ca-nainte, aveam maşini. Astea sînt pretenţioase, trebuie întreţinute. Or, Ion al meu tot nu se dezlipise de pahar. Cînd lucra cu maşina de încărcat o forţa pînă cînd cădea de pe linie. Are patru tone. Ne pierdeam vremea s-o punem la loc. M-a rugat : „Nu mă ţipa de la lucru că n-am să mai beau". Mi-era frică, dacă face accident ? Ortacii m-au rugat : „Tine-l, a zis că-i pentru ultima oară". Ne-am certat rău. Nu l-am crezut...

— Şi !

— Şi asta-i ! De doi ani, n-a mai pus pe limbă picătură de horincă, lucrează altfel, da' eu nu mi-o iert. Cum de ce ? Păi oamenii mei au avut încredere în el, iar eu nu ! D-aia ! Îl ştiu de mic : cînd spune o vorbă aia rămîne, nu te minte. De ce nu l-am crezut, eu, care-s cel mai bun prieten al lui ? Şi d-aia vă spuneam că dacă-l ţii pe careva de prieten, apoi musai să crezi în el, să nu te laşi orbit de furia de moment....

— Trebuie tact...

— Da, trebuie. Uite un exemplu de anul trecut. Undeva, în munţi, trebuia săpată o galerie. Nu în Maramureş, în altă parte. Sarcina am primit-o eu, aşa că mi-am ales pe prieteni. Şi ne-am dus. E undeva, la o vamă a cucului, la 1 800 metri altitudine. Pe 18 şi 19 iunie anul trecut acolo s-a pus o zăpadă de un metru. Ne-au cazat în nişte cabane ale forestierilor. Aveam şi un fel de cantină şi o «Alimentara» care pe program era deschisă de două ori pe săptămînă, da-n realitate era doar o dată... Tot de acolo se aprovizionau şi ciobanii.... Televizor nu, radio nu... Vintul te lua de pe picioare şi te ţipa jos, iar stînca minca un sfredel tot la două ore. Cei care lucraseră acolo înaintea noastră săpaseră 300 de metri de galerie în trei ani. Noi am făcut o înaintare de 600 de metri în cinci luni, nu ne place încetineala.

— Ştim, a venit ca să vă felicite pentru asta chiar un ministru adjunct...

— Da' nu ştiţi cum a fost cu prietenii. Toţi ortacii au fost la înălţime. V-am spus, n-am mers decît cu prieteni buni. Da' o dată unul a dispărut... Îl cheamă Filip Augustin. Ca miner îi întrece pe toţi. Cînd lipseşte el îţi vine să-ţi muşti mîinile. A lipsit o zi. L-am căutat prin împrejurimi. Nimic ! A doua zi la fel. Şefii de acolo mi-au zis : „Măi, tov. Lazăr, ortacul ăsta al dumitale e miner foarte bun, ştie meserie pe cinste, dar trebuie lecuit de boala absenţelor. Hai să-i facem una ca să ne ţină minte cît o trăi. Şi m-au învăţat cum să procedez cu el... Între timp, toate schimburile lui le-am făcut eu. După două zile apare vesel nevoie mare şi tenul cuiva nu înseamnă deloc **a-i tolera** abaterile. L-am întrebat o dată pe un şef de formaţie : cîţi prieteni ai ? „Toţi îmi sînt prieteni!", a zis, deşi ştiam că are şi oameni care-l mînt, îl vorbesc de rău... M-am lămurit. Cum să fii prieten cu toţi ? Cum să fii prieten, de exemplu, cu indisciplinaţii, chiulangiii, indiferenţii, oamenii fără cuvînt, nestatornicii, cu cei slab calificaţi ? Astora în nici un caz nu le va plăcea să acţionezi împotriva lipsurilor lor... E adevărat că nu-i bine să-l laşi pe om să se rătăcească, dar nici nu merge, în numele prieteniei, să-l tot ierţi pe unul care se tot dovedeşte rău, mai ales cînd nu munceşte şi vrea să profite.

— V-aţi despărţit de vreun astfel de om ?

— Bineînţeles, aici nu încape toleranţa. Noi, minerii, care lucrăm pentru prospecţiuni geologice, în general, toţi minerii înţelegem foarte bine că de munca noastră depind multe. Iar munca cu muntele nu-i deloc uşoară. Într-un fel, asprimea ei o transmite şi omului. D-aia minerii adevăraţi sînt dintr-o bucată.

— Există şi mineri... neadevăraţi ?

— Mai sînt, din păcate, dar nu-i tolerăm. Îmi amintesc de un caz deosebit... Era unul rău de tot, se ducea acasă, îşi bătea nevasta, apoi se suia pe casă şi ţipa ţigla jos. La mină, cînd venea, se ţinea de fuseraie. L-au dat afară din toate brigăzile. Am crezut că nu s-a ştiut lucra cu el şi l-am luat între oamenii mei. I-am zis : „Mă, prietene, ai patru prunci, cată şi gîndeşte şi la ei". Un timp m-a ascultat. Apoi, după obiceiul lui, a început să dea dosul la treabă. Un perforator are 38 de kilograme, se zguduie rău, trebuie ţinut de doi oameni. El tot lăsa greutatea pe celălalt. L-am luat cu binişorul, apoi am ţipat la el, l-am spus că-l pun în discuţie... El ridea : „N-o faci, n-ai zis că-ţi sînt prieten?" Eu nu sînt în stare să ţin minie pe nimeni, dar ăla începuse să-şi bată joc. Toată formaţia a fost de acord să ne lase-n pace şi să se ducă... Să ştiţi că prietenia minerilor este una ofensivă. Altfel nici nu cred că poate fi prietenie...

...Prietenie, colaborare, ajutor tovărăşesc. Tot atîtea teme din marele curs de educaţie comunistă pe care îl reprezintă realităţile cotidiene de muncă şi devenire ale societăţii noastre socialiste.

Mircea BUNEA
Gheorghe SUSA

Criteriile morale ale prieteniei

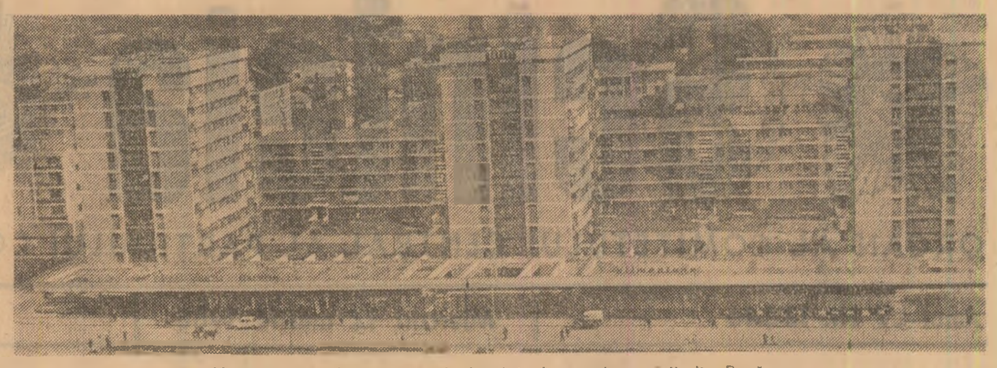

Un nou şi modern cartier de locuinţe în preajma gării din Bacău

Măsuri şi iniţiative concrete în dezvoltarea industriei alimentare

În toate localităţile ţării. Programul de dezvoltare şi diversificare a industriei alimentare în perioada 1986—1990 a stimulat preocupările tuturor producătorilor pentru extinderea ofertei de produse culinare de bună calitate, în condiţii de igienă ireproşabile şi la preţuri populare. Astfel, în unităţile comerciale alimentare au fost şi sînt la ordinea zilei probleme legate de producerea unor sortimente noi, promovarea unor preparate tradiţionale, cu specific local, îmbunătăţirea vechilor reţete şi a modului de prezentare.

Totodată, apariţia programului a făcut necesară revederea modului de organizare a reţelei de desfacere încît preparatele culinare să poată fi oferite în unităţi cît mai apropiate de locul de muncă al consumatorilor şi chiar de domiciliul acestora.

Cum se acţionează concret la Bacău ? Ca şi în alte centre din ţară, şi la Bacău s-a trecut la acţiuni practice pentru îmbunătăţirea desfacerii de produse culinare prin toate cele trei tipuri de unităţi de profil de care dispune comerţul — **unităţi de desfacere „Alimentara" şi „Gospodina", restaurante şi pensiuni, cantine muncitoreşti.** Întrucît la Bacău am constatat că între aceste trei tipuri de unităţi se detaşează net cele de tip „Gospodina" (sau cum li se mai spune — unităţi de prezentare şi desfacere), vom insista mai mult asupra experienţei acestui sector.

Ofertă permanentă, sortiment larg, preţuri convenabile. În dezvoltarea producţiei culinare, organele comerciale locale au pornit — şi bine au făcut — de la ideea că, simultan cu diversificarea produselor, cu elaborarea unor noi reţete, este necesar să fie organizată şi reţeaua corespunzătoare de magazine unde să se prezinte şi să se desfacă produsele. Pentru început au fost alese 14 magazine, amplasate în cele mai aglomerate cartiere din oraş sau în preajma marilor întreprinderi industriale, urmînd ca în primul trimestru al anului să fie date în folosinţă alte 50—60 de unităţi de acelaşi tip sau simple puncte de desfacere care să „acopere" în întregime teritoriul municipiului.

În ce priveşte sortimentul produselor culinare care se oferă în magazinele de tip „Gospodina", trebuie subliniat că întreprinderea de alimentaţie publică produce în mod curent aproximativ 70 de **feluri de mîncare, cea mai mare parte cu specific local, ceea ce confirmă importanţa programului şi ca factor de reînviere a unor tradiţii culinare specifice diferitelor zone sau regiuni ale ţării, tradiţii ce riscau să se piardă datorită tendinţelor excesive de uniformizare.**

Desigur, publicul a fost curios la deschiderea celor 14 unităţi de prezentare „Gospodina", care oferă preparate şi mîncăruri semipreparate, să vadă cum se prezintă acestea şi la ce preţ se vînd. **Preţul este astfel stabilit încît un meniu complet, deşi calitativ mai bun, să fie cu mult mai mic decît în orice restaurant obişnuit din oraş.** Astfel, cumpărînd zi de zi de la magazinele de prezentare, de la bufetele de incintă organizate în unităţile industriale, oamenii înţeleg avantajele aprovizionării cu semipreparate din unităţile de prezentare : **a obţine produse de calitate la un preţ accesibil şi a cîştiga timp, a scuti femeile de eforturi casnice, de indeletniciri mărunte, dar anevoioase,** urmînd a folosi timpul rămas astfel disponibil pentru alte treburi.

Însemnări din municipiul Bacău

Un mic raid în unităţile de desfacere şi în laboratorul de producţie. Unul din magazinele de prezentare de tip „Gospodina" cele mai solicitate din Bacău este cel din cartierul Gării. Aici am întîlnit numeroase cumpărătoare care au exprimat cuvinte de apreciere şi laudă faţă de apariţia acestui tip de unităţi. Iată opinia uneia dintre ele, Anica Zaharia, lucrătoare la întreprinderea de confecţii din localitate : „Sînt bune, foarte practice magazinele care desfac preparate culinare. Ne scutesc în primul rînd pe noi, femeile, de o corvoadă anevoioasă — munca în bucătărie. Iată, am cumpărat de aici 0,600 kg carne fără os şi 0,900 kg cartofi. Carnea e spălată, tăiată, curăţată de grăsime, cartofii curăţaţi, tăiaţi felii, spălaţi. Acum merg acasă, pun totul la gătit şi, în minimum de timp, masa e gata. E foarte bună ideea de a veni astfel în sprijinul gospodinelor".

Iar ce spun oamenii se confirmă evident în magazine : **mărfurile se epuizează repede, comercianţii fiind nevoiţi să facă reaprovizionări repetate, în aceeaşi zi.** Acest lucru arată clar priza pe care au început s-o capete la public noile unităţi şi relevă, în egală măsură, obligaţia comerţului de a dezvolta rapid producţia preparatelor culinare, pentru a satisface în bune condiţii toate cerinţele culinare.

De altfel, pornind de la aceste realităţi, organele comerciale locale şi-au propus să **mărească în 1986 volumul preparatelor culinare de cel puţin patru ori,** iar pe parcurs preţul acestora să fie redus. Ceea ce va fi pe deplin posibil, întrucît la obţinerea materiei prime contribuie întreprinderea locală de industrializare a cărnii, ca şi Trustul horticol Bacău ce furnizează legumele. La acestea se adaugă proprille resurse : de pildă, carnea de la cei 300 de porci şi aceea de la 3 000—4 000 de păsări pe care întreprinderea le creşte anual în propria gospodărie-anexă. Iar numărul acestor animale va creşte, pentru că **aplicarea programului este menită să asigure şi o mare parte a materiei prime necesare dezvoltării sectorului zootehnic:** tot ce rezultă zilnic din prelucrarea legumelor se concentrează acum la întreprinderea de alimentaţie publică — ceea ce înseamnă tone de coji de cartofi, de fructe, foi de varză, de salată etc.

Desigur, cumpărătorul vede ce i se oferă în vitrină, dar nu ştie cum sînt pregătite produsele pe care le cumpără. Iată de ce, împreună cu Nicolae Comis, directorul întreprinderii locale de alimentaţie publică, am urmărit zile în şir la laboratorul de pregătire a preparatelor reci modul cum se curăţă, se spală şi se ambalează mărfurile pentru a fi expediate în magazine.

De ce întîrzie mijloacele de mecanizare ? Totuşi, cu ocazia vizitei făcute la laborator aflăm unele lucruri noi. „Avem, ne spunea directorul, materie primă suficientă pentru a mări şi mai mult oferta de semipreparate, dar avem şi... o serie de greutăţi care ne fac să batem pasul pe loc".

— Despre ce este vorba ?

— Pentru a satisface pe larg cerinţele dintr-un oraş de aproape 200 000 locuitori e nevoie de mecanizare, de ambalaje, de o mai mare solicitudine din partea furnizorilor. De pildă, acum nu mai avem casolete, pahare, pungi din plastic, aşteptăm de la fabrica de mase plastice din Buzău să ne livreze în continuare. Pe de altă parte, mica industrie şi marea industrie constructoare de maşini ne pot ajuta şi ele soluţionînd problema obţinerii unor aparate simple şi ieftine pentru mărunţit morcovi, cartofi, varză, sau a termosudării pungilor de plastic. În lipsa acestora, în momentul de faţă, **unităţile noastre de comerţ sînt nevoite să producă preparate culinare în cantităţi mici, neindestulătoare.** Pentru a produce în cantităţi corespunzătoare avem nevoie de mecanizare, de ambalaje. Prin mecanizarea producţiei nu numai că vom putea satisface mult mai larg cerinţele, dar se vor crea condiţii suplimentare pentru a reduce preţurile de vînzare. Noi, la Bacău, am făcut ce am putut. Dar aceste instalaţii nu rezolvă problema.

Într-adevăr, nu o rezolvă. Iată de ce este de datoria industriei constructoare de maşini, a celorlalte ministere, în funcţie de specificul lor, să livreze la termenele stabilite — aşa cum se stabileşte, de altfel, ferm şi concret, în Programul adoptat de către Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. — utilajele, liniile specializate, instalaţiile de mare productivitate, ambalajele corespunzătoare.

Prezentînd rezultatele de la Bacău — oferta şi buna organizare a producţiei — n-am dori să se înţeleagă că, în această localitate, s-a făcut totul, ci că experienţa respectivă marchează un început pozitiv, care trebuie dezvoltat şi îmbunătăţit.

Gh. GRAURE
Gheorghe BALTA
corespondentul „Scînteii"

VĂ INFORMĂM DESPRE :

ACHIZIŢIONAREA, RECONDIŢIONAREA ŞI REVALORIFICAREA UNOR OBIECTE DE FOLOSINŢĂ ÎNDELUNGATĂ

Se ştie că pentru fiecare întreprindere, centrală, minister, consiliu popular, organizaţie de masă şi obştească, precum şi pentru întreprinderile judeţene de resort sînt stabilite clar orientările şi sarcinile privind intensificarea activităţii de colectare şi valorificare a resurselor refolosibile. Există o preocupare permanentă în acest sens, astfel încît toţi oamenii muncii, toţi cetăţenii ţării să participe la această acţiune. Resursele materiale rezultate din procesul de producţie şi din consum, o dată valorificate, asigură atît o parte importantă a aprovizionării tehnico-materiale, cît şi reducerea substanţială a cheltuielilor de producţie. Iată de ce, de cîţiva ani încoace, s-a extins sistemul de colectare şi livrare a materialelor refolosibile : s-au pus în funcţiune un număr important de capacităţi de producţie noi sau modernizate pentru prelucrarea şi valorificarea acestor materiale, s-au asigurat numeroase tehnologii de valorificare, s-a extins reţeaua de colectare a diferitelor materiale de la populaţie. Pornind de la necesitatea amplificării eforturilor în acest domeniu, Plenara comună a Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii şi Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale din 17—19 iunie 1985 a adoptat un cuprinzător program privind intensificarea activităţii de colectare şi valorificare a materialelor refolosibile şi de recondiţionare a pieselor şi subansamblelor. O importanţă deosebită se acordă creşterii volumului de piese de schimb recuperate şi recondiţionate.

În cadrul acestei ample acţiuni — considerată, în ultimă instanţă, drept o componentă intrinsecă a strategiei dezvoltării economiei noastre — cooperativele meşteşugăreşti din întreaga ţară s-au angajat responsabil în munca de achiziţionare şi recuperare a obiectelor de folosinţă îndelungată, scoase din uz. Numai în municipiul Bucureşti şi sectorul agricol Ilfov funcţionează un număr de 129 de unităţi şi puncte de achiziţii ale Uniunii cooperativelor meşteşugăreşti, cu 75 mai multe decît în 1981, anul de consolidare a unei astfel de activităţi. Practic, cum se efectuează la nivelul cooperativelor meşteşugăreşti din Capitală această acţiune ?

O discuţie cu inginera Ileana Blindă, vicepreşedintă a U.C.M.B., ne edifică asupra specificului activităţii de recuperare-valorificare a unor piese şi subansamble provenite din gospodăriile populaţiei, activitate desfăşurată pe cinci grupe distincte : aparate electronice (aparţinînd cooperativei „Radio-Progres"), auto-moto-velo („Automecanica"), aparate electrocasnice („Metalo-casnica"), mobilă („Mobilă şi tapiserie"), ceasuri şi accesorii foto-film-proiecţie, maşini de scris, maşini de calcul etc. („Artă şi precizie").

S-a trecut la o activitate mai bine organizată, avînd două direcţii principale : 1) achiziţionarea de obiecte de folosinţă îndelungată şi recondiţionarea lor la parametrii ceruţi de tehnica actuală pentru revînderea acestora şi 2) obţinerea de componente şi subansamble necesare pentru a fi valorificate ca atare prin dezmembrare. Urmare a acestei organizări, valoarea operaţiilor de achiziţionare-recondiţionare s-a ridicat în anul trecut la 36 700 000 lei, de 5 ori mai mult decît în 1981, după cum ne preciza vicepreşedinta U.C.M.B. Explicaţia rezidă în numărul mare de piese recuperate şi recondiţionate — televizoare, frigidere, elemente de caroserie pentru autoturisme — în organizarea unor fluxuri tehnologice cu mijloace proprii şi în înfiinţarea a încă 17 unităţi pe profil de achiziţii.

Şi ca o noutate de ultimă oră : aceeaşi uniune, prin cooperativa „Instalatorul", a început de anul trecut achiziţionarea şi recondiţionarea şau dezmembrarea pieselor de schimb sau aparaturii pentru instalaţii sanitare, electrice şi de încălzire. Demn de menţionat este faptul că în anul în curs vor lua fiinţă încă 25 de unităţi la parterele noilor blocuri din Capitală, cu profil de achiziţii-recondiţionări.

Pentru ca cititorul să aibă o imagine clară asupra acţiunii de achiziţie a obiectelor de folosinţă îndelungată de la populaţie, precizăm că acestea, indiferent de profilul cooperativelor cărora le vor fi destinate, au preţuri stabilite în funcţie de gradul de uzură. Că, o dată achiziţionate, în urma unor serioase „diagnosticări" ale unor meşteri preţuiţi, aceste obiecte intră într-un proces de refabricare : adică de recondiţionare sau de dezmembrare şi refolosire a unor piese pentru alte aparate. În Capitală există 53 de astfel de unităţi care se ocupă de recondiţionarea televizoarelor şi radioreceptoarelor achiziţionate, după care le revind populaţiei la preţuri accesibile, cu o garanţie de trei luni. Desigur, la fel ca pentru aparatele noi, cetăţenii, dacă doresc, pot încheia cu unitatea cooperatistă un contract-abonament anual pentru întreţinere şi reparaţii. Deci, o garanţie a calităţii semnată de specialişti în recuperări, recondiţionări şi reparaţii. Pentru anul în curs factorii de răspundere ne asigură că se vor mai da în folosinţă alte două unităţi pe profil de achiziţii-recondiţionări aparate electronice, urmînd ca în fiecare sector al Capitalei să fie profilată cel puţin cîte o unitate de acest gen.

Pornind de la necesitatea intensificării activităţii de recondiţionare şi refolosire a subansamblelor şi pieselor în diferite domenii, conducerea „Radio-Progres" face demersuri pentru achiziţionarea aparatelor electronice casate care provin de la o serie de întreprinderi şi instituţii. Sînt valori însemnate care, prin recondiţionare sau refolosirea unor piese, ar intra din nou în circuitul firesc.

Marta CUIBUŞ

ÎN STAŢIUNILE BALNEOCLIMATICE ALE ŢĂRII

Condiţii optime de îngrijire a sănătăţii

Astăzi despre SOVATA

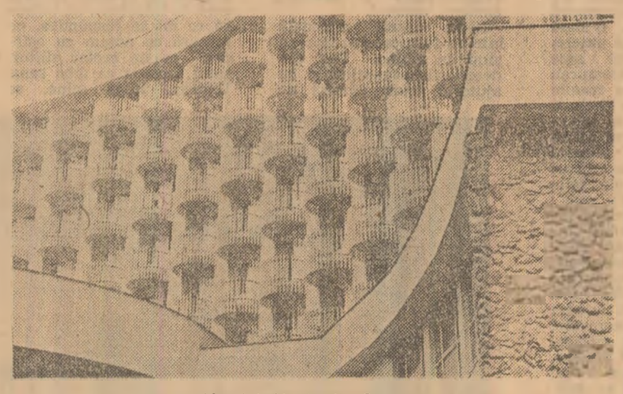

Hotelul Aluniş din Sovata Foto : Gh. Vinţilă

De pe masivul Gurghiului, staţiunea Sovata se înfăţişează privirii, în toată splendoarea ei, ca un imens parc natural, punctat din loc în loc cu zeci de case de odihnă şi de modernele hoteluri „Aluniş", „Brădet", „Făget", „Căprioara" şi „Sovata". În inima acestei oaze de linişte şi sănătate, situată pe un munte de sare, se află — unic în felul său — celebrul lac heliotermal „Ursu". Nu mai puţin vestite sînt şi celelalte patru lacuri de care beneficiază staţiunea — Lacul Roşu, Lacul Aluniş, Lacul Verde şi, mai ales, Lacul Negru, cu nămol sapropelic, care constituie un foarte important factor natural terapeutic. Tocmai pentru a se pune mai bine şi mai eficient în valoare factorii naturali de cură de aici — despre care, cunoscîndu-le binefacerile pentru propria lor sănătate, oameni ai muncii din ţară şi oaspeţi de peste hotare ne-au împărtăşit impresii cu aprecieri numai la superlativ — a fost construită, la Sovata, în cadrul hotelului cu acelaşi nume, una din cele mai mari şi mai moderne baze de tratament, despre care **medicul-şef al staţiunii, EUGEN ŢEREANU,** ne-a spus :

— Într-adevăr, este vorba de un complex balneo-sanatorial cu peste 1 100 de locuri, cu acces direct din hotelul „Sovata" şi din cele din jur, prin culoare încălzite, la baza de tratament. În acest fel, se evită contrastele termice din perioadele mai reci şi, în acelaşi timp, se poate face o mai judicioasă repartizare şi o benefică folosire a intervalelor obligatorii de odihnă între diferitele proceduri terapeutice. Dispunem, în această minunată bază de tratament, nu numai de un personal sanitar de înaltă calificare, ci şi de instalaţii şi aparatură dintre cele mai perfecţionate pentru fizioterapie, electroterapie, aerohelioterapie şi kinetoterapie, pentru băi la cadă şi în bazine cu apă minerală sărată din lac, băi de plante medicinale, duşuri subacvale, aplicaţii cu nămol, saună, săli de gimnastică medicală, piscină şi altele.

— Pentru ce fel de tratamente este indicată staţiunea Sovata ?

— De-a lungul anilor, Sovata şi-a conturat un profil pe care îl putem considera, ca să zic aşa, „clasic", fiind o staţiune indicată în primul rînd femeii, sau, mai exact spus, o „staţiune a familiei". S-a acumulat aici o bogată experienţă în tratarea afecţiunilor ginecologice, cu rezultate dintre cele mai bune. Rezultate care s-au amplificat, în ultimii ani, datorită dotării tehnice superioare şi introducerii unor noi proceduri, care îşi dovedesc eficienţa, între care şi aplicaţii cu nămolul pe care-l avem aici. Un loc aparte în activitatea noastră îl ocupă tratamentul unor afecţiuni care pot determina sterilitatea. În aceste cazuri, mi-aş permite să subliniez faptul că, din numeroasele studii şi investigaţii întreprinse, rezultă că o atenţie cu totul deosebită trebuie acordată primei sarcini, întrucît valoarea măsurilor profilactice, în primul rînd educative, este net superioară oricăror tratamente ulterioare. Ne face o deosebită plăcere că, în ultimul timp, Sovata este frecventată de tot mai multe familii care vin atît la tratament, cît şi la odihnă. Totodată, Sovata este foarte indicată în tratamentul unor afecţiuni reumatismale degenerative, cum sînt spondiloza cervicală şi lombară, artrozele şi altele, afecţiuni reumatismale inflamatorii şi abarticulare, afecţiuni posttraumatice, neurologice periferice şi afecţiuni asociate, precum cele endocrine, cardiovasculare, nevroză astenică, metabolice şi de nutriţie, boli profesionale.

— În ce perioadă a anului consideraţi că este mai eficientă o cură balneară sau poate fi mai reconfortant un concediu de odihnă la Sovata ?

— În orice perioadă a anului : de la 1 ianuarie pînă la 31 decembrie, 365 de zile din cele 365 ale anului.

— Dacă, stimate Eugen Tereanu, n-aţi fi ce sînteţi, adică medicul şef al staţiunii, ci un simplu cetăţean care trebuie să-şi îngrijească sănătatea sau să-şi petreacă un concediu de odihnă pentru refacerea forţelor, pentru care perioadă a anului aţi opta ?

— Sincer să fiu, aş opta cu toată convingerea pentru perioada septembrie-mai. Nici nu vă puteţi închipui cît de greu ne vine şi nouă, personalului medical, să facem faţă aglomeraţiei din sezonul estival. În celelalte perioade putem să aplicăm mai cu folos tratamente individualizate, iar factorii naturali de cură devin mult mai eficienţi, în condiţiile în care şi pacienţii se bucură de mai multă linişte şi solicitudine. În ce mă priveşte, nu pot decît să-mi exprim satisfacţia pentru conlucrarea tot mai strînsă din ultima vreme dintre Ministerul Sănătăţii şi Ministerul Turismului, avînd drept scop generos acela de **a se folosi mult mai bine, pe întreaga durată a anului, bazele de tratament din staţiuni, bogăţia factorilor naturali de cură şi odihnă de care dispune ţara noastră.** Urmare firească a acestei orientări, a început să crească numărul celor veniţi în staţiune „pentru tratament şi odihnă **prin oficiile judeţene de turism, hoteluri şi restaurante I.T.H.R.-Bucureşti,** cu ultima unitate avînd relaţii dintre cele mai fructuoase.

— Cu ce noutăţi se prezintă Sovata în acest an ?

— Ne-am propus ca 1986 să reprezinte şi pentru noi un an de referinţă. Mai întîi, studiile interdisciplinare realizate de specialişti din diverse domenii — medici, biologi, chimişti, microbiologi, hidrologi şi alţii — s-au soldat cu o ofertă inestimabilă : **folosirea în premieră a nămolului din Lacul Ursu cu proprietăţi terapeutice deosebit de valoroase.** Promovarea acestui însemnat factor natural, mai ales în afecţiunile ginecologice, va contribui la îmbunătăţirea rezultatelor terapeutice obţinute pînă în prezent. De asemenea, în consens cu cerinţele creşterii demografice şi îmbunătăţirii asistenţei medicale a femeii, pentru asigurarea unei stări de sănătate cît mai bune, vom realiza în acest an la Sovata **tratamente de recuperare cu factori naturali** în afecţiuni specifice şi cauze de sterilitate. În acest scop, vom colabora intens cu medicii specialişti din judeţe şi din clinicile universitare. Pentru tratarea unor afecţiuni respiratorii, ne-am propus să realizăm **un circuit Sovata — Salina Praid,** pentru a folosi şi mai bine complexul de factori naturali terapeutici. Şi încă o noutate de larg interes : studiile întreprinse în ultimii doi ani atestă că **salinitatea Lacului Ursu este în creştere, ca şi încălzirea acestuia,** care în luna iunie 1985 a fost de 56 de grade la un metru şi jumătate adîncime, ceea ce ne permite **să prognozăm pentru 1986 un sezon estival la strandul acestuia cu mult mai devreme.** Pînă atunci, Sovata adresează, şi pe această cale, un călduros bun venit tuturor celor care doresc să-şi îngrijească sănătatea sau să-şi petreacă un concediu reconfortant, după care, cu siguranţă, vor mai reveni la noi.

Petre POPA

Liantul familiilor

(Urmare din pag. I)

criză reală a relaţiilor conjugale — completează tovarăşul Radu Lese. Aceştia vin în faţa judecăţii aproape înţeleşi, cel mult îşi dispută mai aprins automobilul ori casa. Pe cînd soţii care sînt şi părinţi trăiesc efectiv o dramă — pe lîngă drama copiilor — motiv pentru care şi atitudinea lor procesuală diferă, şi pe parcursul judecăţii, şi în atitudinea finală. **Părinţii se dovedesc mai receptivi decît ceilalţi soţi la procedura concilierii pe care o încearcă judecătorul.**

— În situaţiile în care anumite căsnicii sînt gata să-şi trăiască ultimul ceas, au oare judecătorii dreptul şi posibilitatea să acţioneze în favoarea restabilirii armoniei conjugale, folosind în acest sens şi şansa existenţei copiilor ?

— Au nu numai **dreptul şi posibilitatea, ci şi datoria aceasta** — ne răspunde răspicat tovarăşul Marin Popa. Îndatorire pe care ei şi-o **exercită cu convingere şi cu rezultate.** O atestă şi datele obiective ale unui studiu întocmit asupra practicii instanţelor bucureştene pe o perioadă de trei semestre. În vreme ce ponderea acţiunilor de divorţ cu copii este sub jumătatea totalului divorţurilor, raportul se schimbă cînd e vorba de împăcări. Din totalul acţiunilor soluţionate prin împăcarea soţilor, mai mult de jumătate (53,13 la sută) privesc familii cu copii. Se încorporează în această situaţie **atenţia şi stăruinţele magistraţilor, tactul şi capacitatea lor de a reconstitui** din fărîmele recuperabile ale armoniei conjugale căminul în curs de năruire.

— Ar putea judecătorul să aibă un rol şi mai eficient în această privinţă ?

— Sînt mai multe modalităţi prin care magistratul, fără a înclina balanţa dreptăţii, **poate orienta părţile spre o poziţie mai rezonabilă, mai conciliantă.** Principala şansă procedurală o consider a fi audierea copiilor. Conform legii, copiii care au împlinit vîrsta de 10 ani trebuie întrebaţi la care dintre părinţi preferă să rămînă în cazul despărţirii. Audierea se face în condiţii de discreţie şi tact, în camera de consiliu, fără prezenţa altcuiva ; nici părinţii nu asistă, ceea ce permite o discuţie liberă de orice timorare şi despovărată de „lecţia" învăţată de acasă. În majoritatea cazurilor, întrebaţi fiind copiii cu cine preferă să rămînă, răspund sincer : „cu amîndoi".

— Şi părinţii cum reacţionează cînd află de acest răspuns ?

— Evident, sînt mişcaţi. Îmi aduc aminte — continuă tovarăşul Radu Giroveanu — de cîteva cazuri judecate la instanţa de fond, în care acest răspuns l-a dezarmat pe loc pe soţii încrîncenaţi unul împotriva celuilalt, determinîndu-i să se împace. Momente şi mai impresionante se creează cînd sînt mai mulţi copii. La întrebarea „cu cine doreşti să stai mai departe, cu tatăl sau cu mama", adesea primul copil răspunde : „cu amîndoi", iar celălalt sau ceilalţi : „Cu oricare, însă neapărat cu fratele meu". Nu cred că am întîlnit fraţi ori surori care să accepte ideea de a fi despărţiţi.

— Şansa acestui moment psihologic o au numai copiii de peste zece ani ?

— În cazul acestora audierea este obligatorie. **Legea nu-i împiedică însă pe judecător să asculte, pentru a-şi forma convingerea intimă, şi copiii care n-au atins această vîrstă.** Unii magistraţi aşa şi procedează.

— E o posibilitate în plus să se realizeze împăcarea. Poate că procedeul ar trebui extins...

— Ceea ce ar mări, într-adevăr, rolul activ al judecătorului în procedura concilierii cred că ar fi o măsură mult mai simplu de luat : divorţurile, în special cele cu copii, să nu fie judecate decît de **magistraţi care sînt căsătoriţi...**

— ...Şi cu copii !

— Ar fi ideal. Oricît de bine pregătit şi de conştiincios este un judecător tînăr, abia ieşit din facultate, încă celibatar, nu se poate apleca asupra acestor cazuri, care pot fi salvate, cu sensibilitatea, înţelegerea şi — dacă se poate spune aşa — cu flerul pe care le capeţi cînd eşti tu însuţi părinte. **Există o experienţă de părinte de neînlocuit cînd e vorba să te apropii în mod real, nu formal, de gîndurile şi inima unui copil.**

Iată deci noi aspecte şi unghiuri de vedere, noi confirmări ale inegalabilei valori a existenţei copiilor şi ca sursă de bună înţelegere, de sănătate şi stabilitate morală, deci de fericire.

MODERNIZAREA PRODUCȚIEI
- *factor esențial al dezvoltării intensive a industriei*
- *condiție majoră a progresului economic*

PRODUCȚII SPORITE, DE BUNĂ CALITATE, PRIN PROMOVAREA TEHNOLOGIILOR AVANSATE

Cîteva soluții de mare eficiență care pot fi generalizate în industria tricotajelor

După cum se cunoaște, din inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, în fiecare întreprindere în parte, în fiecare ramură și sector al economiei se desfășoară o amplă acțiune de perfecționare a organizării și modernizare a producției. În continuarea ciclului de articole consacrat **popularizării inițiativelor și experiențelor deosebite în acțiunea de modernizare a producției**, prezentăm astăzi cîteva **soluții tehnice și organizatorice din industria tricotajelor**, care pot fi **extinse și generalizate într-un număr mare de întreprinderi de acest profil**, asigurînd punerea în valoare a rezervelor de economisire a timpului de lucru, de creștere a productivității muncii, de reducere a consumurilor materiale și sporirea calității produselor.

În același spațiu, cu aceeași dotare — productivitate dublă

Întreprinderea „Tricodava" din Capitală dispune de o zestre tehnică modernă, fiind una dintre **unitățile etalon** ale industriei noastre de tricotaje. Mai exact, în această unitate cu un înalt grad de integrare, în care se realizează o gamă diversă de tricotaje tip lină, **întregul proces de fabricație se desfășoară în flux continuu, pe linii specializate.** De la bun început, trebuie remarcat faptul că producția se derulează ritmic, cu precizie de „metronom" în fiecare secție și atelier. Aici este aproape imposibil să apară sfrangulări, nesincronizări, staționări sau alte genuri de dereglări pe fluxul de fabricație pe care ne-am obișnuit să le punem pe seama factorilor „subiectivi". Ce stă la temelia acestei organizări minuțioase și eficiente a activității productive? O contribuție esențială are **sistemul informațional prin care sînt soluționate numeroase probleme de lansare și urmărire a producției**, începînd cu aprovizionarea ritmică cu materii prime și terminînd cu livrarea produselor. Apoi, întreaga activitate productivă este „supravegheată" minut cu minut, în fiecare sector de activitate, prin intermediul unui **circuit închis de televiziune.**

— Principalele obiective ale perfecționării activității productive în întreprindere sau, altfel spus, strategia adoptată în această acțiune de anvergură au vizat, în primul rînd, așezarea pe baze științifice a organizării producției și a muncii — ne-a spus inginera **Elena Tănăsescu**, director al întreprinderii. În această direcție **am reorganizat unele spații productive, am modernizat anumite tehnologii de fabricație și fluxuri tehnologice**, am creat linii de confecții pe produse, linii specializate pentru export, am dotat o serie de mașini și agregate cu dispozitive executate prin autoutilare, am înnoit mașinile și utilajele pe spațiile de producție existente. Dar mai bine să discutăm la concret. (N.R. În acest moment, inginera Elena Tănăsescu apasă pe un buton. Pe ecranul unui televizor apar imagini din atelierul de croire din secția circulare). Vedeți, pînă acum o lună tricotul metraj era depozitat în secție. Firește, apăreau o serie de greutăți atît în manipularea materiei prime, cît și în desfășurarea producției determinate de faptul că materia primă era depozitată în spațiile productive.

— Cum a fost rezolvată această problemă?

— În primul rînd, am reamplasat depozitul într-un alt spațiu unde există condiții pentru **depozitarea pe verticală.** În prezent, colectarea, ambalarea și depozitarea materiilor prime se face în containere speciale pe calități de fire. Avantajele: 1) am evitat transporturile și depozitările intermediare și am asigurat utilizarea judicioasă a spațiilor de producție; 2) transportul containerizat dintre noi, beneficiarii, și furnizori elimină folosirea diverselor tipuri de ambalaje, ceea ce înseamnă reducerea costurilor cu peste 1,5 milioane lei pe an. Și, dacă tot am vorbit despre această **nouă soluție organizatorică de depozitare și ambalare pe verticală și transport containerizat** a firelor și a tricoturilor, trebuie să spunem că ea **poate fi generalizată în toate unitățile cu profil asemănător din țară.** În acest sens, aș dori să subliniez că o mare parte din subansamblele folosite la execuția depozitului ni le-am realizat chiar noi, după documentații proprii, pe care le oferim tuturor celor interesați. Și încă ceva. În secția circulare pînă acum o lună-două executam croirea pe loturi de produse. Era corect, dar nu și eficient. Rămîneau multe resturi de tricot care erau utilizate în diverse scopuri, dar nicidecum valorificate superior. Am pus la punct o nouă tehnologie de croire combinată a articolelor mari și mici. Rezultatul? **Indicele de utilizare a suprafeței de tricot a crescut de la 75 la sută la peste 87 la sută.**

La un calcul sumar reiese limpede că **prin organizarea depozitului pe verticală și prin introducerea croirii combinate productivitatea a crescut simțitor, consumurile s-au redus, iar producția la unele articole s-a dublat.** Succesiv, pe ecranul televizorului apar secvențe din alte secții de bază ale întreprinderii bucureștene, care ne prezintă imagini concrete dintr-o fabrică modernă care se înnoiește permanent. La un moment dat, imaginea se oprește asupra unor agregate complexe. Aflăm că este vorba despre o nouă linie specializată în producerea costumelor sport tip trening. Pe această linie se vor executa numai comenzi de serie mare, fapt ce va permite în viitor dublarea volumului de producție. Ne-am referit la această linie tehnologică specializată — realizată de maiștrii și inginerii din întreprindere — întrucît această soluție tehnico-organizatorică a stîrnit interesul specialiștilor din domeniu, fiind deja preluată și de alte unități de același profil din țară, precum întreprinderea „Tînăra gardă" din București sau întreprinderea „8 Martie" din Piatra Neamț.

Prin „risipă" de inteligență tehnică — economii de materiale

La întreprinderea de tricotaje „Tricoul roșu" din Arad, secția finisaj dispune de un spațiu restrîns. Fapt ce a făcut ca atenția specialiștilor din cadrul colectivului care se ocupă de ampla acțiune de perfecționare a organizării și modernizare a proceselor de producție să fie îndreptată spre găsirea acelor soluții organizatorice și tehnice care să permită ca pe aceeași suprafață să se producă cît mai multe tricotaje. „Soluția — ne spune ing. **Dumitru Zoica** — au găsit-o chiar muncitorii secției: înlocuirea tradiționalelor cuve de vopsit cu aparate noi de tipul RJ, executate de întreprinderea „Metalul roșu" din Cluj-Napoca. Rezultatele? De-a dreptul spectaculoase: un aparat RJ înlocuiește două cuve de vopsit, iar consumul de energie electrică a scăzut și a crescut simțitor productivitatea muncii. Înainte, procesul de vopsire se desfășura dirijat de mîna omului; acum, **procesul tehnologic este complet automatizat, de la introducerea tricotului metraj pînă la finalizarea albirii sau vopsirii.** Pe de altă parte, dacă înainte în două cuve se vopseau 84 kg tricot metraj, acum, la un singur aparat RJ se vopsesc 134 kg tricoturi. Aceasta înseamnă o reducere a timpului de vopsire cu două minute de fiecare kilogram de tricot".

Rezultatele obținute la întreprinderea din Arad ca urmare a aplicării acestei noi tehnologii de vopsire **pledează convingător pentru generalizarea sa în toate unitățile cu profil asemănător din țară.**

Într-o altă secție, **la tricotat**, productivitatea muncii se menținea la un nivel redus. Pentru a se remedia acest neajuns s-au căutat soluții, s-au avansat idei, au fost făcute numeroase propuneri. Pînă la urmă s-a hotărît ca secția să fie dotată cu noi utilaje circulare cu diametru mare. Care este cîștigul de productivitate? În prezent, pe o asemenea mașină se realizează aproape 38 kilograme tricotaje pe oră, în timp ce pe vechile tipuri de mașini se produceau doar 20—22 kg tricoturi. Practic, **productivitatea muncii aproape s-a dublat.** Și încă un element deosebit de important: în secția tricotaje **fluxul de fabricație a fost reorganizat prin reamplasarea mașinilor de bobinat în succesiune tehnologică, într-un alt spațiu productiv.** Dacă pînă de curînd alimentarea cu fire a atelierului de bobinat era foarte greoaie, deoarece atelierul era departe de depozit, după reorganizare acesta a fost mutat lîngă depozit. Pe spațiul eliberat în locul mașinilor de bobinat, care, se știe, produc scamă, s-au introdus noi mașini de tricotat. Deci, **pe lîngă economii de manoperă, s-au îmbunătățit și condițiile de muncă, a crescut calitatea produselor** prin „îndepărtarea" scamelor din secție.

Desigur, ca în orice situație de introducere a noului, a fost necesară depășirea unor dificultăți, cum ar fi punerea la punct a proceselor de vopsire în fir pe bobine, tricotarea pe mașini foarte fine, care să ducă la realizarea de tricoturi deosebite, ori finisarea finală pe mașinile existente în dotare. Toate aceste probleme au primit soluțiile cele mai adecvate și în prezent, pe lîngă faptul că productivitatea muncii a crescut simțitor, la întreprinderea arădeană consumul de bumbac adus din import a fost redus cu peste 120 tone.

Cum pot prelua alte unități de profil soluțiile deosebit de eficiente aplicate în întreprinderea arădeană? „Foarte simplu: **orice solicitare va fi onorată prompt**, punînd la dispoziția celor interesați documentația și experiența noastră" — ne spune directorul unității, ing. **Lucia Morar.**

Imagine de la întreprinderea „Tricodava" din Capitală

Cît de scurt poate fi drumul de la creație la producție?

Au trecut doar 8 ani de la intrarea în producție a **Întreprinderii de tricotaje din Hunedoara.** După cum ne declară tovarășa **Cornelia Vizitiu**, directorul întreprinderii, unitatea s-a afirmat în scurt timp în rîndul celor mai bune colective de muncă dintre întreprinderile de tricotaje din țară. Dovada? Nu demult, întreprinderii hunedorene i-a fost înmînat certificatul de calitate al Secretariatului internațional al liniei, fiind prima unitate de profil din țară care deține binecunoscutul certificat „WOOLMARK". Apreciate pentru calitatea lor, produsele realizate aici sînt exportate în prezent într-un mare număr de țări.

Colectivul atelierului de creație desfășoară o susținută activitate de cercetare, care se soldează în fiecare an cu **introducerea în fabricație a peste 200—300 modele noi.** În întreprindere există o permanentă preocupare pentru perfecționarea tehnologiilor de fabricație, pentru ridicarea la cote înalte a calității și esteticii produselor. De curînd a fost introdusă tehnologia **încadrării combinate la tricotul metraj**, realizîndu-se, totodată, produse cu croieli deosebite, mult apreciate de beneficiarii interni și partenerii externi. Cîștigul? Înainte de a se aplica această nouă metodă trebuiau să se execute o seamă de operații suplimentare: aranjarea pe elemente componente a panourilor de croit (față, spate, mînecă), așezarea șablonului pe panouri, formarea șpanului, tăierea la mașină și efectuarea rictuirii. Față de vechiul procedeu, în prezent se întinde tricotul, se așază șablonul și se taie. Pe resturile rămase de la aceste croiri se așază alte șabloane mai mici destinate croirii produselor pentru copii, diminuîndu-se la maximum pierderile tehnologice de tricot.

Cu ce eficiență s-a soldat aplicarea acestei noi tehnologii? **Croirea combinată asigură economisirea a circa 20 tone tricot pe an.** În plus, materia primă este valorificată aproape integral. Fără a mai prezenta alte detalii, rezultă limpede că această tehnologie, deosebit de eficientă, trebuie **grabnic preluată de toate unitățile de acest profil.**

O noutate: au fost finalizate două noi tehnologii de lucru: tehnologia sculptării și a imprimării produselor confecționate din lînă. După fabricarea șabloanelor cu modelele alese și stabilirea substanțelor chimice și a culorilor, se efectuează „sculptarea" sau imprimarea manuală. Și încă un amănunt: aceste produse moderne, mult solicitate atît la export, cît și pe piața internă, vor intra curînd în producție de serie.

Neîndoielnic, în afara soluțiilor tehnice și tehnologice prezentate în acest grupaj, pe ansamblul industriei de tricotaje, și în alte întreprinderi există numeroase tehnologii valoroase, moderne, de mare eficiență. Deosebit de important este acum, în prima etapă de perfecționare a organizării și modernizare a producției, ca toate aceste experiențe-etalon să fie preluate și aplicate operativ în cît mai multe unități.

Gheorghe IONIȚA, Tristan MIHUȚA, Sabin CERBU

Specialistul — puternic implicat în soluționarea problemelor majore ale producției

(Urmare din pag. I)

la fel de ferm: „NU". În fine, cîțiva au rămas indecișI.

Nu facem acum o dezbatere pe această temă, considerînd că, într-o anumită unitate, prezența unui inginer într-un serviciu funcțional se justifică și poate să fie chiar necesară. Totuși, pe un plan mai general, considerăm că situația trebuie să fie analizată. În fond, **nu e chiar puțin ca circa 10 la sută din inginerii celor două întreprinderi din Botoșani și Bistrița să lucreze în servicii funcționale.** Cum se pun în valoare cunoștințele profesionale ale acestei categorii de ingineri să le zicem „de birou"? Iată de ce invităm specialiștii, cadrele universitare să își exprime punctul de vedere. Cu atît mai mult cu cît se pare că există opinia — considerăm noi eronată — că economistul este numai un om al cifrelor, al bilanțurilor, al calculelor economice. Or, **din programele de pregătire ale studenților de la Academia de Studii Economice rezultă destul de clar că acestia urmează și cursuri cu profil tehnic.** De ce? — credem că se înțelege de la sine. Pe de altă parte, chiar din răspunsurile date de majoritatea inginerilor care lucrează în servicii funcționale reiese că, pe aceste posturi, nu au nevoie decît în mică măsură de cunoștințele de specialitate însușite în facultate, ci mai mult de cele de planificare, evidență contabilă, organizarea muncii ș.a., cunoștințe specifice economiștilor. Inginerul Virgil Chidovăț, de pildă, care lucrează în cadrul serviciului de aprovizionare de la I.U.P.S. Botoșani, a precizat că circa 60 la sută din sarcinile ce îi revin necesită cunoștințe de economist. Și atunci de ce se menține pe acest post un inginer?

Considerînd totuși că lucrurile trebuie judecate de la caz la caz nu putem fi însă de acord cu unii dintre acei ingineri (repetăm, puțini la număr) care în cadrul sondajului efectuat au susținut destul de categoric că își valorifică pe deplin cunoștințele politehnice (despre potențialul creator, e adevărat, nu s-a spus nimic) în serviciile funcționale ale întreprinderilor.

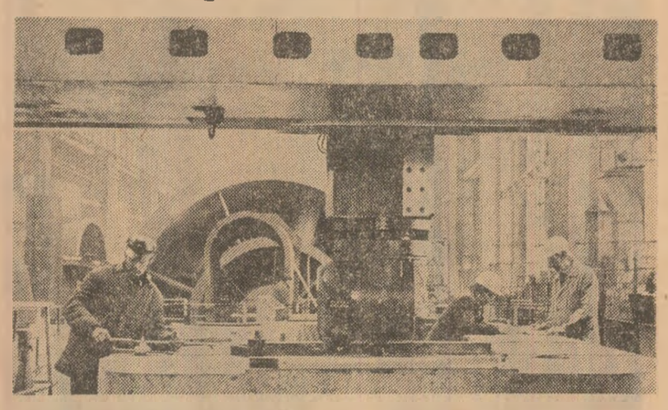

Combinatul de utilaj greu din Iași. Aspect din secția montaj
Foto: **S. Cristian**

Așa, de pildă, la întrebarea **„CARE DIN SARCINILE CE VĂ REVIN NU NECESITĂ CALIFICAREA DE INGINER?"**, unul din inginerii care lucrează de mai multă vreme într-un compartiment funcțional a răspuns ferm: „Nu este cazul, deoarece toate necesită cunoștințe inginerești".

Cum putem împăca aceste opinii cu cele ale majorității inginerilor care lucrează tot în servicii funcționale, în aceleași unități, dar din răspunsurile cărora — așa cum am arătat — ni se dezvăluie o cu totul altă față a medaliei? De fapt, ceea ce este ciudat, la o altă întrebare („Considerați că vă valorificați cu adevărat cunoștințele de specialitate?") inginerul respectiv răspunde: „Cunoștințele de specialitate (electronică) nu le valorific. Valorific cunoștințele din domeniul planificării". Iată de ce considerăm utilă și necesară o dezbatere mai largă pe această temă, pe care redacția noastră o va și organiza, invitînd de pe acum specialiștii să își spună cuvîntul.

Nu e bine, dar nu se intervine pentru redresare

Revenim, deci, la întrebarea: **„ÎN CE MĂSURĂ SE REALIZEAZĂ PROFESIONAL INGINERII CARE LUCREAZĂ ÎN SERVICIILE FUNCȚIONALE?"**

— Din cei 5 ingineri și 2 subingineri care lucrează în compartimentul nostru, ne răspunde ing. **Dorel Rapaport**, din cadrul serviciului planificare-programare-urmărire a producției de la I.U.P.S. Botoșani, nici unul nu face muncă de concepție.

— În ce constă atunci activitatea pe care o desfășurați?

— Preluăm documentațiile tehnice de la cercetare și proiectare, le verificăm (mai mult sub aspect numeric, cantitativ), după care le lansăm în fabricație în funcție de posibilități și priorități, urmărind înfăptuirea lor. „Pe scurt, este o **activitate de rutină, care nu necesită o calificare superioară, ci doar o muncă de tehnician competent și responsabil față de misiunea pe care o are.** De aceea, problema care se pune este următoarea: dispunem de tehnicieni bine pregătiți? Cred că deocamdată răspunsul este negativ, soluționarea situației impunînd o mult mai mare atenție față de pregătirea, perfecționarea și promovarea în muncă a tehnicienilor.

Într-adevăr, profundă concluzie, profundă această întrebare-dilemă (a avea sau a nu avea tehnicieni bine pregătiți) a unui inginer, care uită însă un singur lucru: că tocmai el, inginerul, are datoria să îl îndrume, să îl formeze pe tehnician și nu să se substituie tehnicianului deoarece nu știe (?) dacă acesta e bine pregătit profesional. Trebuie să fi oare neapărat inginer pentru a prelua documentațiile de la un serviciu și a le transmite la altul? Pentru a face pe dispecerul?

Cel mai surprinzător este însă faptul că **inginerii care lucrează în serviciile funcționale nici nu se gîndesc, nu încearcă, nu caută o soluție de natură să le permită să mai părăsească birourile și să „coboare" în halele de producție, să se integreze în activitatea muncitorilor și specialiștilor de aici.** Toată lumea este foarte ocupată cu această mișcare a hîrtiilor. Practic toți inginerii din aceste servicii recunosc că nu e bine ceea ce fac, că riscă să se descalifice, dar... merg în continuare pe același drum sau, mai bine zis, continuă să stea mai departe în birouri, să „plimbe" hîrtiile, deși au convingerea că o dată cu trecerea timpului le este tot mai greu să se descurce în profesia pentru care și-au luat diploma de politehnicieni.

Repetăm, în unele servicii funcționale sînt necesari și ingineri. Dar de unde această îndepărtare a lor de problemele concrete ale producției? Invităm cadrele de conducere din întreprinderi, pe toți inginerii din serviciile funcționale să citească atent:

„Congresul își insuseste pe deplin propunerea ca cel puțin jumătate din timpul de muncă al inginerilor și specialiștilor din serviciile funcționale ale întreprinderilor și centralelor să fie afectat activității direct productive sau în atelierele de proiectare, compartimentele de cercetare și inginerie tehnologică".

Reamintim că aceasta este **una din hotărîrile Congresului consiliilor oamenilor muncii din anul 1977.** Și ne reamintim că, imediat după această hotărîre, în mai toate unitățile se găsiseră soluții pentru ca inginerii din serviciile funcționale să lucreze cel puțin 4 ore pe zi direct în producție. De atunci, în numeroase unități s-au introdus calculatoare electronice — pentru a ne referi numai la un singur aspect al problemei — care ar fi putut și ar fi trebuit să preia multe din lucrările de evidență a materialelor, de pregătire a fabricației ș.a. Cu toate acestea, inginerii din serviciile funcționale se pare că au devenit tot mai greu de scos din birouri. De ce?

Iar acestea nu sînt singurele exemple care demonstrează că introducerea tehnicii de calcul, progresele făcute în privința organizării producției și a muncii nu se reflectă pe măsura posibilităților create și a cerințelor actuale în activitatea multor specialiști cu pregătire superioară din întreprinderile industriale.

La alte aspecte referitoare la valorificarea potențialului creator al inginerilor ne vom referi însă într-un număr viitor al ziarului.

Anchetă realizată de
Ion TEODOR
Silvestri AILENEI
Gheorghe CRIȘAN

Cine își propune puțin realizează și mai puțin...

Invitație la o analiză rapidă, dar responsabilă a situației de la Întreprinderea pentru producerea și industrializarea legumelor din Oltenița

Întreprinderea pentru producerea și industrializarea legumelor Oltenița trebuie să prelucreze în acest an 75 000 tone tomate, precum și o mare cantitate de mazăre și fasole păstăi, gogoșari, ardei kapia, castraveți, bame, rădăcinoase etc. Potrivit programului stabilit de organele agricole județene, materia primă necesară urmează să fie asigurată atît din fermele proprii ale întreprinderii, dar mai ales de către cele două asociații horticole din zonă: A.E.S.C. Ulmeni și A.E.S.C. Chiselet. O contribuție mult sporită față de anul trecut trebuie să-și aducă la buna desfășurare a procesului de industrializare cele 15 cooperative agricole mari producătoare de legume din zona de influență a fabricii, precum și întreprinderile agricole de stat Bucium și Mănăstirea, care la un loc vor trebui să livreze o cantitate totală de 23 000 tone legume. Ar mai fi de precizat faptul că, pentru a se înlătura neajunsurile ce s-au manifestat anul trecut în aprovizionarea fabricii cu materie primă, organele agricole județene au stabilit ca o bună parte din tomate să fie produse respectînd aceleași reguli tehnologice practicate la roșiile timpurii. Calculele de eficiență economică demonstrează că o asemenea reorientare spre industrializarea legumelor timpurii este pe deplin justificată atît prin influențele financiare pozitive pe care le aduce prelungirea procesului de fabricație, cît și de faptul că noua structură sortimentală de fabricație impune industrializarea tocmai a unor asemenea soiuri de tomate timpurii în vederea realizării unor cantități sporite de roșii în bulion sau suc de tomate, al căror preț de desfacere compensează cheltuielile suplimentare făcute cu achiziționarea materiei prime.

Prezenți, zilele trecute, în bazinul legumicol Oltenița, ne-am interesat de modul în care se acționează acum, în primul rînd la întreprinderea prelucrătoare, pentru asigurarea bazei materiale necesare realizării celor 14 300 tone de legume, cîte trebuie să producă în acest an fermele proprii ale fabricii din Oltenița.

Nu este căderea noastră să facem aprecieri cu privire la criteriile de optimizare a producției în teritoriu, dar nu putem să nu observăm superficialitatea cu care au fost fundamentate calculele de eficiență finală atît timp cît 85 la sută din perioada totală de funcționare a fabricii este condiționată de modul în care își onorează sau nu obligațiile contractuale diverși furnizori. Desigur, nu este ușor să găsești acum soluții organizatorice prin care să se asigure autoaprovizionarea acestei unități cu o asemenea capacitate de industrializare, dar este greu de crezut că în actuala formă de conlucrare întreprinderea de la Oltenița își va putea realiza indicatorii de producție și de eficiență stabiliți. Cu atît mai dificil va fi acest lucru în noua formulă organizatorică, cînd fabrica a trecut în subordinea Ministerului Industriei Alimentare, iar toate celelalte unități producătoare aparțin Ministerului Agriculturii. Nu am aduce în discuție această problemă dacă nu s-ar cunoaște greutățile cu care s-a confruntat anul trecut, ca și în anii ceilalți de altfel, fabrica din Oltenița, tocmai datorită golurilor apărute în aprovizionarea cu materie primă. Dar ceea ce produce nedumerire este însuși modul în care factorii răspunzători au stabilit structura sortimentală a culturilor de legume și, cu deosebire, nivelul scăzut al randamentelor la hectar prevăzute a se realiza în fermele proprii ale fabricii. Cele 14 300 tone de legume cît reprezintă aportul fermelor proprii la aprovizionarea fabricii urmează a fi realizate nici mai mult, nici mai puțin decît pe 1 020 hectare. Dacă avem în vedere faptul că din această suprafață circa 250 hectare vor fi cultivate de două ori înseamnă că producția medie de legume planificată la hectar abia depășește 11 tone, adică chiar mai puțin decît se obține în mod curent în unitățile fruntașe la porumbul știuleți. Este limpede că asemenea nivele de productivitate nu pot asigura eficiența acestei culturi și, de fapt, ele nici nu sînt caracteristice unei legumicolturi intensive. De la acest raționament ar trebui să pornească factorii datori să asigure buna desfășurare a activității acestei unități, care, în loc să-și sporească contribuția la realizarea bugetului, obligă societatea la eforturi financiare deosebite pentru acoperirea pierderilor pe care le înregistrează. Pentru că nivelul scăzut al randamentelor obținute aici nu se datorează atît unei structuri deficitare a culturilor, așa cum s-ar putea crede la prima vedere, cît unor serioase neajunsuri de ordin tehnologic și organizatoric. Anul trecut, bunăoară, producția medie de tomate la hectar abia a atins 12 500 kg, respectiv 40 la sută față de cît era planificat. Au fost însă ferme legumicole, cum sînt cele de la Frumușani și Aprozi, care abia au realizat 8 tone tomate la hectar, ceea ce, raportat la densitatea minimă admisă, insemna cam 4—5 pătlăgele pe o tufă.

Nu am fi făcut aceste sumare aprecieri cu privire la activitatea trecută a unității, dacă stadiul actual al pregătirii viitoarei producții de legume în fermele proprii ale întreprinderii ar fi de natură să ofere certitudinea realizării în acest an a acelui salt care în mod obligatoriu trebuie realizat. Să ne explicăm.

Pentru a grăbi timpurietatea producției de legume, în conformitate cu programul stabilit, întreprinderea din Oltenița și-a propus să realizeze 15,2 milioane de fire de tomate și ardei gras care ar fi trebuit să fie pregătit de acum pentru repicare. Să vedem care este stadiul de pregătire a acestor răsaduri. De la directorul cu producția vegetală a întreprinderii, tovarășul Marin Șulea, aflăm că toate cele 220 hectare prevăzute a fi cultivate cu tomate timpurii, ardei gras și vinete vor fi plantate în perioada stabilită, dar pentru a realiza acest lucru unitatea din Oltenița a fost obligată să contracteze cu I.A.S. Ciorogîrla producerea a nu mai puțin 13 milioane fire, adică 87 la sută din numărul total de răsaduri prevăzute a fi plantate în cimp în prima urgență. Cît privește cele 4 milioane fire răsaduri de gogoșari și kapia, acestea sînt încă tot în stadiul de... sămînță. Aflăm că, practic, din fermele legumicole ale întreprinderii, doar una singură, aceea de la Ileana, s-a preocupat de autoproducerea răsadului, în timp ce specialiștii de la celelalte ferme, în deplin consens cu opiniile conducerii unității, invocă fie lipsa de gunoi necesar asigurării patului biologic, fie neasigurarea motorinei pentru transportul gunoiului acolo unde existau posibilități de procurare. Că motorina a fost puțină, atît de puțină în ultimele două luni încît cu greu ar fi putut cineva să satisfacă solicitările minime măcar ale două-trei ferme legumicole, ne-am convins la fața locului. Dar fermele întreprinderii sînt amplasate nu la marginea fabricii, ci sînt răspîndite în șapte localități unde își desfășoară activitatea secții de mecanizare dotate cu tractoare și remorci, cooperative agricole care ar fi putut da o mînă de ajutor fermelor legumicole. În localitățile respective există comitete comunale de partid, consilii populare și consilii agroindustriale, organe care prin lege poartă întreaga răspundere pentru buna desfășurare a activității pe teritoriul lor. Pot oare aceste organe să afirme că își îndeplinesc obligațiile ce le revin atît timp cît în unitățile și subunitățile pe care le coordonează se comit abateri de la normele agrotehnice, sînt încălcate principiile care stau la baza organizării producției și a muncii? Situația necorespunzătoare în care se află aceste ferme trebuie nu numai analizată de organele și factorii direct implicați, pentru a se lua măsurile eficiente posibile, de natură să acopere lipsurile existente la această dată în pregătirea viitoarei producții legumicole. Pentru că trebuie înțeles cu toată claritatea că nu este vorba doar de deficiențe ce aparțin cadrelor de conducere și specialiștilor de la întreprinderea din Oltenița, ci rezolvarea problemei impune îmbunătățirea de fond a modului în care a fost gîndită realizarea de ansamblu a producției de legume necesare fabricii. Așa, de exemplu, întrebindu-l pe directorul întreprinderii cu problemele producției vegetale care este stadiul pregătirilor în cele două mari unități furnizoare de legume — A.E.S.C. Ulmeni și A.E.S.C. Chiselet — am rămas surprinși cînd ne-am convins că informațiile pe care ni le-a dat erau foarte aproximative. Nedumerirea ne-a fost însă și mai mare în momentul în care aflăm că de fapt între aceste două asociații și întreprinderea din Oltenița nici la această dată nu sînt încheiate contractele de cooperare, neexistînd deci o bază legală pentru creditarea producției unităților furnizoare și evident nici pentru controlul modului în care se pregătește aceasta. Modalitățile de conlucrare dintre aceste unități s-au complicat și riscă să se complice și mai mult în noua formă organizatorică, în care fabrica a trecut în subordinea Ministerului Industriei Alimentare.

Activitatea de producție este la început și nu este încă foarte tîrziu pentru a pune pe principii economice precise și stricte întreg acest sistem de cooperare, astfel încît procesul producerii, valorificării și industrializării legumelor să se desfășoare normal, ceea ce presupune în mod obligatoriu asigurarea funcționării ritmice și la capacitate a fabricii. Dincolo însă de îmbunătățirile ce trebuie aduse sistemului de conlucrare practică între unitățile furnizoare și întreprinderea prelucrătoare, de cea mai mare însemnătate și urgență este asigurarea tuturor condițiilor materiale în vederea realizării producțiilor de legume stabilite în fermele proprii ale fabricii. Insistăm asupra acestei cerințe întrucît tocmai în acest sector primar de producție, activitatea se desfășoară într-un ritm departe de a corespunde exigențelor actuale. Singura lucrare încheiată aici este arătura. Din toamnă au mai fost semănate niște suprafețe cu verdețuri și fertilizate organic circa 80 hectare. În rest, cu excepția fermei de la Ileana, lucrările pregătitoare pentru legume sînt chiar mai rămase în urmă decît într-o fermă de cîmp. Zilele trecute nu erau încheiate nici măcar reparațiile la cele 5 hectare de solar, ca să nu mai vorbim de faptul că stocul de folie abia ajunge pentru acoperirea unei jumătăți de hectar. Sămînța este în cea mai mare parte asigurată, dar în cazul celei de mazăre ar trebui schimbată imediat structura sortimentală în sensul sporirii soiurilor timpurii și de calitate superioară. Cu mai multă fermitate trebuie acționat acum pentru asigurarea forței de muncă permanente pentru fiecare fermă legumicolă. O analiză competentă și rapidă făcută la fața locului ar putea pune în evidență și multe alte probleme ce așteaptă o rezolvare grabnică, pentru ca activitatea practică de producere a legumelor din fermele acestei unități, care ar trebui să constituie în fond puncte de referință pentru toate unitățile de profil, să se ridice măcar la nivelul fermelor fruntașe din zonă.

Florea CEAUȘESCU
Iosif POP

GIURGIU: Importante depășiri de plan

Acționînd cu hotărîre pentru a valorifica în condiții de eficiență sporită baza tehnico-materială de care dispun, colectivele de oameni ai muncii din industria județului Giurgiu au reușit ca în perioada care a trecut din acest an să realizeze suplimentar o producție-marfă industrială în valoare de peste 38 milioane lei. În unități fizice este vorba de producerea peste prevederile planului la zi a 743 000 mc gaze utilizabile de sondă, utilaje pentru industriile minieră și petrolieră, nave destinate transportului fluvial, țesături și multe altele. De menționat că aproape întregul volum de producție fizică suplimentară este rodul preocupărilor pentru creșterea mai accentuată a productivității muncii, indicator care în perioada ce a trecut din acest an a fost realizat în proporție de 103,7 la sută. **(Ion Manea**, corespondentul „Scînteii").

PENTRU AFIRMAREA IDEOLOGIEI REVOLUȚIONARE ÎN CONFRUNTAREA CONTEMPORANĂ DE IDEI

O REALITATE DRAMATICĂ A LUMII CAPITALULUI:

În locul dreptului la muncă — „pașapoarte" pentru șomaj

Șomajul pune mereu sub semnul întrebării orinduirea care îl generează. Sondaje de opinie efectuate în ultimii ani într-o serie de țări occidentale relevă că șomajul este considerat cea mai gravă și presantă problemă internă a respectivelor societăți. Rata ridicată a șomajului, dar mai ales incalculabilele consecințe sociale și umane ale permanentizării acestuia în rîndurile unei părți a populației active au pus în lumină nu numai netemeinicia, ci și iresponsabilitatea aprecierilor potrivit cărora intensificarea concurenței pe piața forței de muncă și, deci, neangajarea completă a acesteia ar constitui un „stimulent" al dezvoltării economice.

Distanțîndu-se critic față de asemenea poziții, frecvent intîlnite în rîndurile promotorilor gîndirii și practicii de inspirație neoconservatoare, voci tot mai numeroase — aparținînd inclusiv unor oameni politici și teoreticieni atașați perpetuării ordinii capitaliste — semnalează că nesoluționarea problemei șomajului generează legitime îndoieli cu privire la viabilitatea acestui mod de organizare socială. Atrăgînd atenția asupra tendinței de extindere a șomajului pe termen lung, coautorii unuia dintre rapoartele întocmite în 1984 pentru Comisia Trilaterală, David Owen, Zbigniew Brzezinski și Saburo Okita, avertizează că găsirea unor modalități de resorbire a gravei anomalii sociale pe care o reprezintă privarea a numeroși cetățeni — în primul rînd a tinerilor — de dreptul la muncă (și, implicit, de acela la o existență consonantă cu posibilitățile și cerințele sfîrșitului secolului al XX-lea) trebuie să constituie o preocupare de prim ordin a guvernelor din lumea capitalistă. Căci — recunosc ei — *„este absurd să trîmbițăm meritele democrației, pe de o parte, și să ignorăm, pe de altă parte, acest rău social care a revenit pentru a hăitui, la fel ca în anii '20 și '30, conștiința democrațiilor (burgheze — n.n.)"*. Abordînd aceeași problemă, Gar Alperovizt și Jeff Faux ajung la concluzii mult mai incisive. Anume că **un sistem care îi împiedică pe cetățeni să-și cîștige existența este inacceptabil din punct de vedere moral și ruinător din punct de vedere economic** (Rebuilding America, Pantheon Books, 1984).

La rîndul ei, frecventa abordare de către presa ultimilor ani a consecințelor extinderii șomajului în rîndul tinerei generații sugerează că acesta este unul dintre aspectele critice ale actualului impas economic al țărilor occidentale. O demonstrează, între altele, analizele cuprinse în paginile revistei americane „Time" din 19 august 1985. Articolul cu titlu semnificativ — „Pierduți în anii '80. Mulți tineri europeni — amenințați să ducă o viață fără muncă" — este departe de a ajunge la concluzii optimiste. Examinînd unele dintre măsurile la care s-a recurs pînă în prezent pentru a se contracara acest flagel — ale cărui consecințe inevitabile sînt sărăcia, criminalitatea, debusolarea socială, tocirea aspirațiilor și idealurilor — amintitul articol consemnează că rezultatele concrete întîrzie să apară. Pornind de la constatarea că, în ciuda eforturilor mai mult sau mai puțin sistematice depuse de către guverne, șomajul în rîndul tinerilor ce nu au împlinit încă 25 de ani a crescut, în cadrul țărilor Comunității Economice Europene, de la 2,9 milioane în 1980 la 4,4 milioane în 1985, autorii săi sugerează cu o amară luciditate: *„Problema nu este dacă există o lumină la capătul tunelului, ci dacă mai există un capăt al tunelului"*. Scepticismul lor este justificat. În Marea Britanie, tinerii privați de posibilitatea de a-și asigura existența și de a-i conferi un sens reprezintă 23 la sută din totalul forței de muncă, în Franța 28 la sută, în Italia 35 la sută, iar în Spania 44 la sută.

Sumbre implicații umane ale unei grave maladii sociale. Investigații sociologice întreprinse în prima jumătate a actualului deceniu relevă că în spatele statisticilor se profilează un tablou sumbru. Liniile sale de forță atestă că, în comparație cu tinerii angajați, cei neintegrați sau neintegrabili într-o activitate socială utilă sînt mai predispuși la sinucideri, consum de droguri, la delincvență și imoralitate. Cîteva exemple sînt grăitoare. În orașul englez Dudley, rata sinuciderilor a crescut cu o treime în ultimii trei ani, extinderea șomajului conturîndu-se ca una dintre principalele cauze. În Belgia, rata sinuciderilor s-a dublat, în intervalul 1970—1981, în rîndul celor aparținînd categoriei de virstă 15—24 de ani. Oficialitățile belgiene semnalează, pe de altă parte, că sporirea cu 79 la sută a atacurilor și jafurilor comise între 1980—1983 pe liniile de metrou este rezultatul apariției unor bande organizate de tineri fără ocupație. Presa britanică consemna, nu de mult, că în mahalalele Liverpoolului „singura industrie aflată în creștere este cea a heroinei", al cărei consum a sporit mai ales în rîndurile tinerilor. Faptul că doar 5 la sută din cei care nu au împlinit încă 25 de ani ocupă un loc de muncă vorbește de la sine despre una din sursele majore ale acestei stări de lucruri. O lucrătoare din domeniul asistenței sociale — provenind, de această dată, din R.F.G. — stabilea o corelație nemijlocită între cele două fenomene: *„Există, desigur, o legătură între șomaj și consumul de droguri. Copiii părăsesc școala la 16 ani și nu au nimic de făcut"*.

Reflectînd asupra stării de apatie manifestă în sînul a o serie de tineri occidentali, Amke Fuchs, deputat social-democrat în Parlamentul vest-german, sugera că ea este rodul prăpastiei existente între promisiunile societății de consum, în spiritul cărora au fost educați aceștia, și performanțele actuale ale unei economii afectate de criză, în cadrul căreia nota dominantă este cea a austerității. „Ei (tinerii — n.n.) — remarca Fuchs — au fost angrenați în cursa consumerismului. Acum, tot acest joc s-a încheiat subit". Sociologul italian Francesco Ferrarotti, de la Universitatea din Roma, comenta în felul următor fenomenul amintit: *„Tinerii nu sînt furioși. Ei au încetat pur și simplu să mai fie interesați de un sistem social care nu se interesează de ei"*. Un om politic englez evidenția că perpetuarea șomajului — și se impune amintit că potrivit previziunilor unui institut de specialitate, Britain's Henley Center for Forecasting, în Marea Britanie numărul șomerilor va spori de la 3,2 milioane, în prezent, la 5 milioane în anul 2000 — este în măsură să submineze însăși funcționarea sistemului democratic. În 1990, preciza el, *„generația aflată la apogeul forței sale fizice și intelectuale ar putea fi pierdută pentru muncă; vom fi norocoși dacă reprezentanții ei nu vor fi pierduți și pentru democrație"*.

Aflate la antipozii apatiei politice, acțiunile disperate ale grupărilor teroriste — al căror număr se multiplică cu fiecare an, făcîndu-și simțită prezența nu numai în țări precum Italia și R.F.G., cu o binecunoscută „tradiție" în acest plan, ci și în zone aflate pînă de curînd în afara hărții terorismului vest-european, precum Belgia — constituie un factor îndubitabil de destabilizare a vieții politice democratice. Thomas Stonier, profesor la Department of Science and Society de la Bradford University, aprecia, pornind de la asemenea evoluții, că: *„În zece ani Europa ar putea cădea din nou victimă sindromului anilor '30"*.

Examinarea statisticilor pune în lumină o serie de alte fapte semnificative. Primul ar putea fi caracterizat drept „ereditatea șomajului". Căci între grupurile de tineri care nu reușesc, uneori de ani de zile, să obțină un loc de muncă, prioritatea absolută revine fiilor și fiicelor lucrătorilor proveniți din imigrație. Atrași în țările vest-europene în anii de boom economic din deceniul al șaptelea, pentru a îndeplini muncile „murdare" refuzate pe atunci de muncitorii indigeni, imigranții au fost cei dintîi care au resimțit consecințele crizei economice. Incapabili să asigure — chiar în condițiile în care mai puteau încă să lucreze în acele sectoare ce erau considerate „cenușărese" ale economiei — condiții adecvate de pregătire școlară copiilor lor, ei au transferat automat asupra acestora statutul de paria ai piramidei sociale din țările occidentale. Concurența acerbă pentru slujbe, (care a făcut acceptabile, în prezent, chiar și pentru forța de muncă indigenă, indeletnicirile socotite nu cu mult timp în urmă „nedemne"), capătă tot mai puternice accente rasiste, sporind tensiunile sociale. **La fel ca și terorismul, manifestările de rasism, ce se împletesc frecvent cu cele dintîi, oferă o supapă de siguranță unor nemulțumiri și unor nemulțumiți care nu reușesc să depisteze cauzele de fond ale situației lor precare, îndreptîndu-și ura și violența unii împotriva altora.** Resuscitarea propagandei de esență rasistă, tot mai pregnantă în paginile presei de dreapta și ale unei literaturi pseudoștiințifice ce-și arborează stindardul noutății, oferă — la fel ca și acum cinci decenii — o legitimare convenabilă încercărilor de diversiune politică menite să abată atenția de la tarele și contradicțiile sistemului social existent.

O boală progresivă: lipsa de lucru. Amplificarea șomajului pe termen lung nu îi afectează însă numai pe tinerii din familiile de imigranți. El s-a cronicizat la nivelul întregii generații. Astfel, dacă în urmă cu 6 ani unul din șapte tineri vest-europeni rătăcea pe străzi de mai bine de un an, astăzi unul din patru caută o slujbă de cel puțin tot atîta timp. Un raport din 1984 al O.E.C.D. aprecia că *„boala este progresivă; cu cît mai îndelungată este așteptarea, cu atît mai reduse sînt șansele de a intra în cîmpul muncii"*. Unul dintre argumentele privilegiate ale celor care se străduiesc să pună gradul ridicat de neangajare a forței de muncă tinere pe seama mutațiilor intervenite în sistemul productiv, care l-ar marginaliza pe cei lipsiți de o înaltă calificare, nu rezistă prea mult în fața realității. Căci, într-o proporție mai ridicată decît în oricare din deceniile anterioare, deținătorii de diplome universitare îngroașă sistematic cohorta șomerilor cronici. Patru din cinci profesori ce au absolvit facultatea în 1984 nu au putut să obțină un angajament într-una dintre țările în care ravagiile crizei economice sînt, comparativ, mai reduse — respectiv, în R.F. Germania. Un afiș pus în circulație de societatea medicală din Neapole, unde numărul doctorilor ce nu găsesc posturi adecvate calificării lor a atins cote deosebit de înalte, avertizează: *„Diploma de absolvire a unei facultăți de medicină a devenit un pașaport pentru șomaj"*.

Nu este, poate, surprinzător, că în atare condiții, o parte a tinerilor pentru care viitorul nu pare încărcat de speranțe și promisiuni își găsește refugiul în iluzoria „salvare" oferită de miriada sectelor religioase ce au înflorit pe fundalul crizei economice prelungite a ultimului deceniu. Propovăduind credința în „lumea de apoi" și în „dreptatea divină", cheltuind sume imense pentru a-și atrage prozeliți printr-o intensă propagandă mistificatoare, „apostolii" și „iluminații" diferitelor secte ce-și disputată calitatea de deținătoare ale secretelor „adevăratei căi spre mîntuire" acționează adesea ca adevărați întreprinzători care exploatează nevoia de speranță a oamenilor. George Gallup jr. atrăgea, pe bună dreptate, atenția (într-un studiu dedicat fenomenului religios din Statele Unite, apărut în numărul din iulie 1985 al revistei „The Annals of the American Academy of Political and Social Sciences") că biserica ar trebui să se aplece asupra unor probleme ceva mai terestre și mai actuale, precum foametea și sărăcia, de exemplu. *„Cu prilejul unui recent sondaj de opinie Gallup — consemna el — aproximativ o cincime din populația Statelor Unite a declarat că în ultimele 12 luni a parcurs perioade în care nu a dispus de bani pentru a cumpăra mîncare, îmbrăcăminte sau medicamentele necesare. În rîndul populației negre, procentul celor aflați într-o atare situație reprezenta aproape jumătate din efectivele acesteia"*.

Constatările amintitului sondaj ridică serioase semne de întrebare în ce privește acuratețea opiniei exprimate de autorii articolului din revista „Time"; anume că situația tinerilor americani ar fi, comparativ cu cea a tineretului vest-european, indiscutabil mai bună. Ei aduc drept argument faptul că în S.U.A. sistemul de pregătire pentru noile profesii solicitate de tehnologia de virf este mai dezvoltat decît în Europa de vest, susținînd totodată că ritmul de creare a noi locuri de muncă este relativ mai ridicat. Fără a contesta că, pînă la un anumit punct, argumentele lor sînt pertinente, trebuie amintit totuși că majoritatea posturilor nou create în ultimii ani sînt „slujbe de mina a doua sau a treia". Este vorba de munci cu un grad scăzut de calificare, prost plătite, adesea temporare, pentru dobîndirea cărora tinerii intră într-o concurență acerbă cu lucrătorii mai virstnici, concediați masiv din întreprinderile ce și-au închis porțile întrucît nu mai aduc profituri satisfăcătoare.

Imaginea oferită de coautorii articolului din „Time" — cea a unei Americi capabile să soluționeze mai rapid și mai eficient decît celelalte țări occidentale „neajunsurile" crizei economice — este contrazisă de analizele a o serie de economiști și sociologi. Conform constatărilor cuprinse într-un articol publicat de revista „Social Policy", în primăvara lui 1985, cifrele oficiale privitoare la ratele șomajului și sărăciei sînt inexacte. Excluzînd din rîndurile șomerilor înregistrați ca atare pe muncitorii prea descurajați pentru a mai căuta de lucru, pe tinerii de 14—15 ani ce nu mai frecventează școala și nici nu muncesc, pe lucrătorii cu program redus (ce sînt remunerați în consecință), care doresc însă să obțină o slujbă cu program integral, statisticile guvernamentale diminuează sensibil numărul celor ce sînt îndreptățiți să primească ajutoare din partea statului. Căci, notează Mimi Abramovitz, autoarea articolului, dacă ele ar fi inclus doar prima și a treia dintre categoriile de mai sus, *„cifra șomajului existent în decembrie 1984 nu ar fi reprezentat 7,1 la sută, ci 10,6 la sută din totalul forței de muncă"*.

Sărăcia — reversul medaliei profitului. Într-o manieră asemănătoare se procedează și în cazul sărăciei. Iar fenomenul caracteristic Americii ultimului deceniu — cel al extinderii grupului social definit prin termenul generic de **declasați** (underclass) — stă prea puțin în atenția deținătorilor puterii guvernamentale. Clement Cottingham, coordonatorul unei importante lucrări asupra respectivului fenomen, evidenția că grupul declasaților este alcătuit din oameni proveniți din straturile cele mai de jos ale sistemului de stratificare socială din mediul urban. *Ei suferă de deprivare economică, instabilitate a angajării, lipsă de calificare și acces limitat la educație și alte servicii sociale. Mai mult, indivizii aparținînd acestui grup nu sînt doar temporar săraci, ci sînt afectați permanent de sărăcie, trăsătura cea mai caracteristică fiind persistența condiției lor de marginalizați social.* Din punct de vedere etnic, grupul cuprinde cu preponderență negri și hispanici, iar din punct de vedere al virstei, el circumscrie foarte mulți tineri sub 25 de ani, dintre care cel puțin jumătate se află în căutare de slujbe. *„Încapsulați în ghetouri etnice sau rasiale omogene, declasații — relevă Cottingham — suferă, de asemenea, de maladii nutriționale, neurologice și organice specifice mediilor urbane dens populate și mizere..."*

Departe de a reflecta asupra cauzelor de fond ale menținerii și creșterii șomajului în general, asupra șomajului tinerilor în special, autorii articolului din „Time" se rezumă la a cita — în concluziile lor — cuvintele unui expert al C.E.E. în problemele angajării forței de muncă. Anume că: **„Agitația în jurul șomajului s-a potolit pentru că problema se dovedește atît de intratabilă încît politicienii riscă să își piardă credibilitatea dacă se ocupă de ea".** Ceea ce neglijează sau evită să spună ei este afirmat însă de alte voci — mai puțin preocupate să asimileze șomajul și sărăcia unor însoțitoare „eterne, inevitabile" ale dezvoltării sociale.

Edward Blakely și Philip Shapira, coautori ai unui studiu privitor la restructurarea industrială (The Annals of the American Academy of Political and Social Science, september 1984), care a accentuat în ultimii ani criza urbană din nordul Statelor Unite, amplificînd aria de cuprindere a grupului declasaților și precarizînd situația economică și socială a unei bune părți a celor aflați în cîmpul muncii, identifică cu exactitate factorul major al acestei stări de lucruri. *„Cu toate că evoluțiile respective au fost influențate de mulți factori* — notează ei — *considerăm că factorul motor central este strategia sistematică a lumii afacerii de a-și menține profiturile pe termen scurt și controlul asupra locului de muncă. Această strategie nu i-a afectat doar pe muncitori și comunitățile lor rezidențiale; ea a afectat negativ inseși stabilitatea și performanțele pe termen lung ale economiei naționale... Corporațiile au utilizat avansurile în planul tehnologiei și comunicațiilor pentru a reorganiza și reamplasa întreprinderile, astfel încît să profite de pe urma muncii mai prost plătite, mai puțin organizate, fără a ține cont de costurile umane și sociale ce decurg de aici"*.

Blakely și Shapira au în vedere deplasarea masivă a capitalurilor spre regiunile sud-vestice ale S.U.A. unde există condiții mai avantajoase valorificării capitalurilor. Problema care se pune este dacă așa-numita „distrugere creatoare" — pe care marile firme pretind a o desfășura în numele progresului economic, al modernizării industriale — se răsfrînge pozitiv asupra condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii din respectivele zone. Contrastele „înfloririi" lor sînt surprinse plastic într-un comentariu privitor la dezvoltarea orașului Houston: **„Înălțarea îndrăzneață a Houston-ului spre creștere și succes economic** — se scria acum citva timp în revista „U.S. News and World Report" — **a lăsat în urmă aproximativ 400 000 de oameni care trăiesc într-un cartier sărac de 73 de mile pătrate, ce are, potrivit afirmațiilor unui profesor de colegiu, o rată de mortalitate infantilă stînjenitoare chiar și pentru fostul Congo belgian".**

A reliefa prezența și persistența unor asemenea fenomene în țările occidentale nu înseamnă, desigur, a subestima potențialul lor economic sau performanțele înregistrate în planul dezvoltării tehnologice. Și, fiind adevărat că nu absența resurselor economice se află la originea situației precare a zeci de milioane de oameni capabili de muncă — dintre care foarte mulți sînt tineri — nu este mai puțin adevărat că cifrele absolute ale șomajului și sărăciei sînt prea ridicate pentru a-și găsi explicația în anumite „carențe" ale indivizilor afectați de aceste autentice maladii sociale ale lumii capitaliste dezvoltate.

Respingînd ideea că cei lipsiți de posibilitatea de a munci și de a-și asigura o existență decentă sînt ei singuri răspunzători pentru propria condiție, Martha Hill relevă în studiul „Natura schimbătoare a sărăciei" apărut în numărul din mai 1985 al publicației „The Annals of the American Academy of Political and Social Science" că a judeca în acest fel înseamnă a lua efectele drept cauze. **„Teoriile asupra culturii sărăciei și asupra declasaților** — consemnează ea — **susțin că atitudinile săracilor conduc la comportamentul deviant care menține o parte considerabilă a celor săraci în sărăcie. Aceasta implică ideea că este necesar să se producă schimbări în atitudini pentru a se determina schimbări în ce privește reușita economică a indivizilor. Investigațiile efectuate confirmă prea puțin atare teorii; în schimb, ele pun mai degrabă în lumină existența unei relații cauzale inverse, respectiv că schimbările în planul situației economice antrenează după ele schimbări de ordin atitudinal".**

Acele schimbări de ordin economic ce ar face posibilă angajarea plenară a forței de muncă disponibile și ar putea pune capăt paradoxalei extinderi a sărăciei în cadrul unor societăți cu o înaltă dezvoltare tehnologică întîrzie să se producă. Logica profitului, atotstăpînitoare într-o lume edificată pe inegalitate economică, pe relații de dominație și exploatare, a fost și rămîne principalul obstacol în calea asigurării unor condiții de muncă și de viață echitabile pentru toți membrii societății. Șomajul și sărăcia anilor '80 nu izvorăsc din „neadaptabilitatea" unora dintre cetățenii țărilor capitaliste dezvoltate la ritmurile „revoluției microelectronice" — așa cum susțin apărătorii relațiilor de producție capitaliste — ci își află explicația în inseși structura și funcționarea acestora. William Goldsmith, coautor al lucrării coordonate de Clement Cottingham, exprima sintetic acest lucru în concluziile analizei sale: **„Trasînd istoria urbană de la începuturile secolului al XIX-lea pînă în prezent, putem vedea că nevoia de a reduce costurile de producție în fața competiției face ca sărăcia să fie reversul medaliei profitului".** Iar Tom Hayden sesiza cu acuitate în volumul **The American Future** (Pocket Books, 1982) rolul important ce revine șomajului în „disciplinarea" forței de muncă: **„...amenințarea cu concedierea** — remarca el — **îi face pe muncitori mai conformiști, mai precauți și mai dispuși să-și accepte situația așa cum le este ea impusă".**

În atare condiții devine mai ușor de înțeles de ce anume rămîn fără efecte convingătoare, de durată chiar și cele mai bine intenționate inițiative ale majorității guvernelor occidentale. Între deziderate și înfăptuirea lor practică se interpune în permanență ca un factor distorsionant imperativul suprem al maximizării profiturilor cu orice preț. Pe altarul acestuia sînt sacrificate sănătatea fizică și psihică a milioane de oameni, demnitatea și potențialul lor creator. Și poate nimic nu pune mai mult în lumină costul uman al perpetuării unei orînduiri intemeiate pe inegalitate economică și socială decît faptul că pentru o parte considerabilă a tinerei generații viitorul a devenit echivalentul lipsei de speranță și de perspectivă, al unei existențe precare și fără sens.

Dr. Elena ZAMFIRESCU

Festivalul național „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

Valori artistice, valori cu ample ecouri patriotice

Ultima ediție a Festivalului național „Cîntarea României" a adus filialei U.A.P. Brașov unul din premiile de prestigiu: locul I pe țară. Este un succes care reflectă existența unui colectiv artistic puternic, o sporită exigență în selectarea și afirmarea valorilor, o orientare fermă în vederea creșterii nivelului artistic și, implicit, a conținutului educativ. Cei peste 50 de membri ai U.A.P. și cei 100 de tineri absolvenți ai institutelor de artă plastică din întreaga țară care își desfășoară activitatea la Brașov au contribuit la asigurarea unei continuități, a permanentizării rezultatelor celor mai valoroase în vederea creării unor lucrări care să reflecte angajarea artiștilor în activitățile social-culturale ale țării. Iată de ce ne-am adresat pictorului Eftimie Modîlcă, președintele filialei brașovene, în dorința de a contura noi aspecte din activitatea unui valoros colectiv de creatori.

— Pe lîngă premiul I pe țară obținut de întregul colectiv al filialei, sînteți, alături de Alexandrina Ghețiе și Maria Neguș, unul dintre laureații ultimei ediții a Festivalului național „Cîntarea României". Vă rugăm să amintiți cîteva din direcțiile importante în care s-a afirmat colectivul filialei brașovene.

— Activitatea noastră s-a desfășurat în două direcții fundamentale. Pe de o parte, cea strict profesională, concretizată în participarea la expozițiile republicane, județene, în organizarea unor expoziții personale și de grup, iar pe de altă parte, în variate acțiuni cu caracter politico-educativ. Aș aminti în legătură cu aceasta a doua direcție a activității noastre întîlnirile cu publicul, documentările pe platformele industriale de la Întreprinderea de autocamioane și Întreprinderea de tractoare, în mediul rural, cum a fost aceea recentă de la I.A.S. Prejmer. Rodul acestor documentări, schițele, lucrările realizate în aceste medii de muncă au fost prezentate în expoziția pe care am organizat-o la clubul Întreprinderii de autocamioane. În legătură cu această inițiativă trebuie să precizez că trăim o adevărată epocă de înflorire a țării, epoca unor simboluri cu adevărat reprezentative pentru munca eroică și înfăptuirile minunatului nostru popor. Și nu se putea, în aceste condiții, să nu pornim la lucru cu conștiința că marile împliniri nu sînt individuale, izolate, că ele se constituie ca un tot unitar în contextul înfăptuirilor prin munca și hărnicia omului. Poate că de aceea precedent care au schimbat fața pămîntului românesc, cu precădere în ultimele două decenii. Biografia muncii și hărniciei oamenilor a fost și va fi scrisă în continuare, în imagini plastice de calitate, adevărate mărturii pentru generațiile viitoare asupra timpurilor eroice pe care le trăim. Iată de cîteva dintre expozițiile pe care le-am organizat au fost dedicate unor importante evenimente politice ale anului, cum ar fi acelea deschise la sala Victoria: „Epoca marilor împliniri" și „Anul Internațional al Tineretului". Aș aminti, de asemenea, printre manifestările mai recente, o expoziție pe care am itinerat-o și care s-a intitulat „Frumusețile patriei oglindite în plastica brașoveană". Graficienii brașoveni au deschis la Muzeul de artă o expoziție reprezentativă intitulată „Ilustratori de carte, de presă și de afis". Manifestări de real ecou la public au prilejuit și împlinirea celor 150 de ani de lectură ai cărții românești la Brașov, precum și „Imagini documentare — 1985" care a reunit schițele realizate de artiștii filialei noastre cu prilejul unor variate călătorii de documentare.

— Există în județul Brașov și o importantă mișcare artistică de amatori. Cum se bucură ea de sprijinul profesioniștilor?

— A devenit la noi o tradiție ca, o dată pe an, un artist amator, cel mai bun, de obicei laureat al Festivalului național „Cîntarea României", să deschidă o expoziție personală într-una din sălile noastre. Artiștii filialei noastre formulează propunerea, realizează selecția și il prezintă pe expozant. Este, cred, unul din mijloacele eficiente de a stimula la cît mai înalte cote valorice creația artiștilor amatori. De asemenea, în colaborare cu Muzeul de artă am realizat numeroase intilniri și dezbateri cu artiștii amatori, și pe marginea creației lor la școli populare, cluburi muncitorești etc.

— Aici, la Brașov, în această importantă citadelă a industriei românești, s-au ridicat în ultimii ani cîteva lucrări de artă monumentală. Există în continuare preocupări pentru înfrumusețarea orașului?

— În ultimii ani s-au ridicat într-adevăr cîteva lucrări de artă monumentală, printre care aș aminti pe aceea închinată lui Horea, Cloșca și Crișan, sau ample lucrări la Casa de știință și tehnică din Brașov și Casa de cultură din Făgăraș. Sînt lucrări inspirate fie din marile momente ale trecutului nostru istoric, fie din folclorul zonei noastre. Și cred că în continuare, avînd în vedere tot ceea ce se va înfăptui, marilor adevăruri ale epocii noastre sîntem chemați și trebuie să le răspundem cu opere adevărate, care să fie în primul rînd simboluri de credință pentru tot ceea ce eroismul muncii contemporane poate să înfăptuiască. Ce poate fi mai adevărat decît să-ți iubești din toată inima neamul pentru care conștiința și profundul umanism trebuie să rămînă mereu jalonate de tradiția spiritualității românești și căreia, fără tăgadă, i se adaugă noi și noi valențe majore ale înfăptuirilor socialiste? Pe lîngă creații inspirate din realitățile contemporane, care stau și vor sta mereu în atenția noastră, una din preocupările de bază, care s-a materializat printr-o grijă deosebită a consiliului popular, a fost aceea de a restaura multe străzi din zone ale orașului vechi, de o deosebită valoare istorică și documentară. Această acțiune de restaurare s-a făcut cu grijă pentru păstrarea tradiției și autenticității unor adevărate monumente de arhitectură.

— Sînteți autorul uneia dintre cele mai importante lucrări de artă monumentală de la Brașov — mozaicul de la Întreprinderea de autocamioane, lucrare care concretizează aspecte din munca harnicului colectiv de aici. Veți continua această activitate?

— Lucrarea de la Întreprinderea de autocamioane este o realizare mai veche. Un mozaic de 128 metri pătrați la care au lucrat timp de trei ani 12 artiști. De curînd am realizat pentru întreprinderea „Tractorul" proiectul unei lucrări (pe care aș dori s-o realizez în tehnica sgrafitto) cu scene ale muncii pentru realizarea tractoarelor românești. Cu atît mai mult cu cît de curînd a avut loc un eveniment emoționant — pe porțile întreprinderii a ieșit tractorul cu numărul un milion. Este cred unul din punctele importante în bilanțul a două decenii de muncă pline de aspirații și înfăptuiri. Iată de ce cred, mai mult ca oricînd, că munca artistului, locul lui în actualul climat de efervescență creatoare sînt indisolubil legate de faptele națiunii, iar țelurile ei sînt și ale noastre. Astăzi avem nevoie de o artă pe măsura timpului făurit de noi înșine, de o artă mare în care să se simtă pulsul trăirilor atît de generoase, faptele și hărnicia muncii neobosite, plină de cinste și dăruire. Acestei măreți ere a necontenitelor prefaceri, acestei ere de cîtitorii contemporane, se cere să-i răspundem prin eforturi inzecite, să imortalizăm în imagini de certă valoare artistică oțelul, betonul barajelor, turnurile furnalelor, aurul ogoarelor, în așa fel incît o nemaiîntîlnită cronică a timpurilor noastre să fie scrisă cu majuscula datoriei față de marele adevăr al propriei noastre munci, în care artistul este implicat direct, cu fiecare secvență a scrierii istoriei celei noi.

Într-un asemenea climat, artistul plastic se simte prezent prin entuziasmul fără precedent și de înaltă conștiință civică, de a sluji prin creația sa dezvoltarea culturii naționale; fiind o garanție sigură a muncii viitoare, pentru definirea renașterii spirituale a harnicului nostru popor, căruia îi închinăm din toată inima „bucuria culorii" ca cinstire a propriei sale voințe prin muncă.

Marina PREUTU

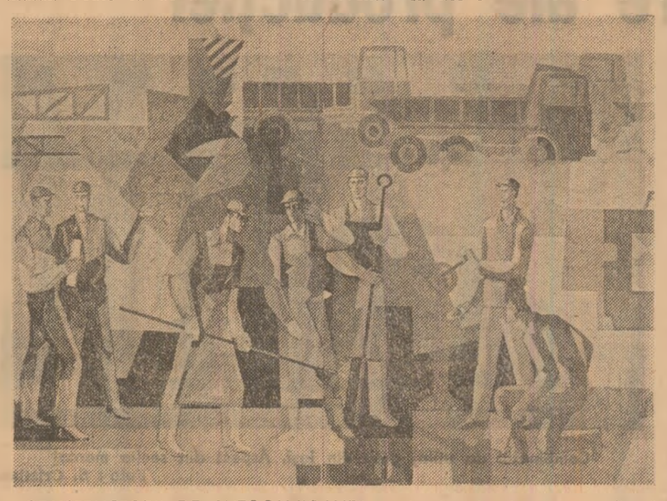

„CONSTRUCTORII DE AUTOCAMIOANE" — detaliu din lucrarea realizată de Eftimie Modîlcă și un colectiv de artiști

La izvoarele creației populare

Ansamblul de datini și obiceiuri „Govia"

Edițiile de pînă acum ale Festivalului național „Cîntarea României" au probat elocvent rolul marii competiții a muncii și creației în promovarea valorilor autentice ale tezaurului artei noastre populare.

Moștenim o zestre cu adevărat inestimabilă, intruchipare a unei spiritualități solare, robuste, nu există zonă a țării, nu există așezare în care constantele etnicității noastre să nu-și fi aflat incorporări specifice în străvechi obiceiuri și datini, în cîntecul, dansul și poezia populară. Este un fapt demn de subliniat că noile generații preiau cu respect și cu dragoste cîntecele și dansurile populare pe care tradiția le-a perpetuat pînă în zilele noastre.

Un foarte tînăr, dar harnic și înzestrat colectiv artistic — ansamblul de datini și obiceiuri „Govia" al sindicatului întreprinderii textile din Zimnicea, constituie unul dintre numeroase alte exemple. În luna iunie, acest ansamblu va împlini abia doi ani, dar palmaresul său este impresionant: locul I pentru cel mai bun colectiv artistic la festivalul „Cîntecele Oltului" (Rîmnicu Vîlcea, 1984), locul I la festivalul „Cîntecele munților" (Sibiu, 1984), titlul de laureat și trei premii la cea de-a V-a ediție a Festivalului național „Cîntarea României". Este notabilă, în același timp, prezența ansamblului în viața cultural-artistică a județului, a orașului, precum și a întreprinderii. „Govia" oferă în fiecare lună cîte un spectacol celor ce-și aniversează ziua de naștere, prezintă, periodic, programe dedicate fruntașilor în întrecerea socialistă și participă la întîlnirile organizate de comitetul sindicatului și căminele culturale din comunele învecinate sub emblema „Fiii uzinei — fiii satului", manifestări pe cît de utile și interesante, pe atît de prețuite și solicitate.

Membrii ansamblului sînt, fără excepție, niște entuziaști, exemple de dăruire și vrednicie și se bucură, firesc, de cele mai bune aprecieri din partea întregului colectiv al întreprinderii. Dansul titular al ansamblului: reconstituie un străvechi obicei al locului, acela de a fi elogiată prețuirea și străduința fetelor „strigîndu-le", la prima horă a anului, din căruța sau lada cu zestre — govia — obiectele lucrate peste iarnă: „Frunzuleană dună vîi / Vine Govia, flăcăi / Să arate tuturor / Hărnicia fetelor!".

Rezultatele obținute și prestigiul de care se bucură ansamblul să explică, înainte de toate, prin înzestrarea, pasiunea și munca asiduă a membrilor săi, prin măiestria lor interpretativă. Trebuie însă, imediat, să subliniem, că o notă aparte au constituit-o autenticitatea tălmăcirii datinilor și obiceiurilor, fidelitatea și acuratețea valorificării scenice a acestora, ceea ce încununează o preocupare constantă și un efort îndelungat al întregului colectiv. Cu sprijinul specialiștilor casei creației populare, al metodiștilor casei de cultură a sindicatelor, în repertoriu au fost incluse piese noi, culese din satele și comunele învecinate, iar cele de mai largă circulație au fost confruntate, „la matcă", direct, sau prin mărturii orale și documentare pentru a se păstra întocmai specificul local.

În aceste zile, colectivul ansamblului se pregătește cu stăruință în vederea participării la ediția în curs a Festivalului național „Cîntarea României". La piesele de certă valoare din repertoriu urmează să se mai adauge cîteva, ce vor fi selectate din cele 16 datini și obiceiuri culese de animatorul ansamblului, ransodul popular Petre Beceanu.

Gr. T. CUZA

RESPECTAREA LEGII

(Urmare din pag. I)

se constituie ca o trăsătură esențială a stilului de muncă al fiecărui cetățean.

Necesitatea unei susținute munci educative a organizațiilor de partid ne apare ca pregnantă și atunci cînd analizăm o altă cauză a nerespectării legalității din partea unor cadre: viziunea sectorială, departamentală — la urma-urmelor, o viziune îngustă, profund greșită, care promovează interesele unei unități economice, ale unei unități administrativ-teritoriale sau chiar ale unui departament în ciuda legilor statului, legi care exprimă interesele societății în ansamblul ei. Această mentalitate este, de multe ori, sursa unor încălcări flagrante ale normelor legale, făcute cu scuza, chipurile, că sînt apărate... interesele statului. Dar cum poate fi „apărată" partea împotriva întregului fără ca să păgubească ea însăși? Și de unde această mentalitate, că aplicarea legii este un act benevol sau chiar că de-abia neaplicînd-o slujești interesele generale? Atunci cînd la rădăcina acestor situații nu stă chiar interesul direct, material sau moral, stă, în orice caz, un nivel deplorabil al conștiinței juridice și, în orice caz, al conștiinței revoluționare a celui (sau a celor) în cauză. Iată, și prin situații de acest gen, cum viața subliniază necesitatea educației permanente pentru creșterea continuă, pentru formarea conștiinței juridice a tuturor cetățenilor patriei.

Ni se mai semnalează situații cînd legea nu este respectată prin neaplicarea ei de către cei îndrituiți, nominalizați chiar de textul ei să o facă. Cu o sintagmă cunoscută, ne intîlnim cu „pasarea răspunderii". Putem numi, pe bună dreptate, și aceste situații, drept abuzuri — în sens invers. A nu aplica legea înseamnă a abuza de încrederea societății, a risipi investitura pe care ea ți-a acordat-o, în numele unui interes personal și al scăzutului nivel al simțului responsabilității sociale.

Toate aceste tipuri de situații, semnalate, evident, schematic, se constituie de la sine drept o pledoarie pentru întărirea muncii organelor și organizațiilor de partid, a tuturor organismelor în răspunderea cărora intră supravegherea stării de legalitate în scopul ridicării conștiinței juridice a tuturor cetățenilor patriei, componentă vitală a conștiinței revoluționare a poporului. Legile țării sînt sacre! Nimeni, sub nici un motiv, nu le poate încălca! Lupta pentru nou în toate sectoarele de activitate, lupta pentru progres, pentru ascensiunea neabătută a patriei pe noi culmi de progres și civilizație, pentru ridicarea conștiinței revoluționare a poporului este indisolubil legată de respectarea fermă, permanentă, riguroasă a legilor statului, expresie a intereselor supreme, a voinței întregului popor.

CELUI DE-AL XIII-LEA CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST DIN INDIA

Dragi tovarăși,

În numele Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresăm delegaților la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist din India tuturor militanților partidului un salut tovărășesc, impreună cu cele mai bunăurări.

Comuniștii, oamenii muncii din epublica Socialistă România urmăresc cu interes și simpatie activitatea pe care Partidul Comunist din India o desfășoară pentru promovarea intenselor și aspirațiilor fundamentale de progres și bunăstare ale poporului indian prieten și pentru dezvoltarea democratică a țării, pentru cauza generală a socialismului și păcii in lume. Sintem incredințați că obiectivele și sarcinile pe care vi le propuneți la acest congres, hotărîrile pe care le veți adopta vor asigura ridicarea pe o treaptă nouă, superioară a activității partidului dumneavoastră, vor spori și mai mult rolul și influența lui în rîndul maselor populare, in viața politică și socială a intregii țări.

Partidul Comunist Român -care aniversează în acest an împlinirea a șase decenii și jumătate de lărearea sa — acționind consecvent pentru unirea eforturilor intregului por în vederea înfăptuirii neabătute a programului de construcție socială, a hotărîrilor adoptate de Congresul al XIII-lea privind trecerea Romăi intr-o nouă etapă de dezvoltare economico-socială, desfășoară, totoda o intensă activitate internațională, consacrată păcii și colaborării intrnațiuni, soluționării constructive a marilor și complexelor probleme ce confruntă epoca noastră. În acest spirit întărim conlucrarea și solidaritatea cu cialte partide comuniste și muncitorești, cu forțele revoluționare, democrat și progresiste de pretutindeni, în lupta pentru pace — problema fundamentală a epocii noastre —, pentru dezarmare, și în primul rînd dezarmare nuară, pentru eliminarea forței din relațiile internaționale și rezolvarea pe e pașnică a problemelor litigioase dintre state, pentru lichidarea subdezării și instaurarea noii ordini economice mondiale, pentru făurirea uneimi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

În acest context, dorim să sniem, cu satisfacție, raporturile bune, de colaborare și solidaritate, careau staornicit între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist dIndia și să exprimăm convingerea că aceste relații se vor dezvolta si mult in viitor, spre binele și in interesul popoarelor român și indian, al ririi conlucrării dintre ele, dintre toate forțele democratice, progresiste ntiimperialiste, în lupta pentru progres social și pace in lume.

Cu această convingere, adresurări de succes deplin lucrărilor congresului dumneavoastră.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIULUI COMUNIST ROMÂN

Cronica zii

La București a avut loc, mart Schimbul a fost efectuat de Conschimbul instrumentelor de ratificantin Oancea, adjunct al ministrua Tratatului de prietenie și coopeui afacerilor externe, și Gibson R. rare între Republica Socialistă Romaimba, ambasadorul Republicii Zamnia și Republica Zambia, semnat dia la București.
președinții Nicolae Ceaușescu și Ken
neth David Kaunda la Lusaka.

(Agerpres)

tv

20,00 Telejurnal
20,20 Actualitatea în economie
20,35 Partidul ne conduce. Emisiune de versuri și cîntece
20,50 Tribuna TV. Partidul Comunist Român — gîndire novatoare, acțiune revoluționară. O concepție înaintată despre dialectica procesului revoluționar
0 Film în serial (color). Mexicul în flăcări. Premieră TV. Coproducție U.R.S.S.—Mexic—Italia. Ultimul episod
0 Telejurnal
Închiderea programului

Un obiect util în gospodărie: mașina de cusut

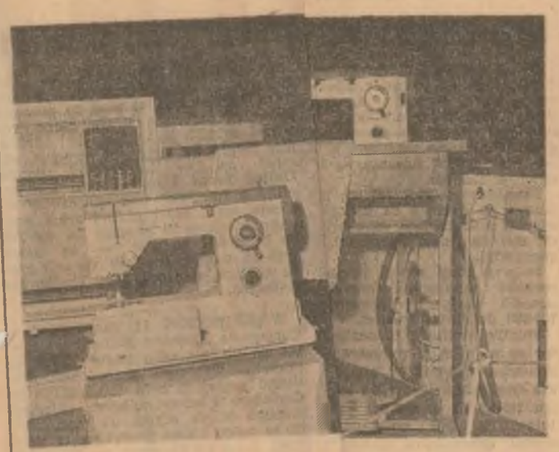

O mașină de cusut practică, modernă, comodă, ușor de dispus în spațiul de locuit, este tipul „Camelia". În primul rînd, pentru că, după utilizare, capul mașinii se rabatează în interior, iar masa poate deveni dintr-o dată multifuncțională: birou pentru școlari, suport TV sau radio, un elegant dulăpior. Cu ajutorul mașinii tip „Camelia" se po 16 cusături d și 6 cusături În plus, cu suplimentare practica divei rații de tivit, rabatare, stop dat, matlasa cusut fermoar ți. Realizată variante con — tip masă c metalic, tip normală, tip mobilă — la accesibile, mașina tip „Camelia" se poate procura de la toate raioanele specializate ale magazinelor comerțului de stat. Însoțită de un pliant explicativ privind fiecare operație în parte, odată învățate și bine stăpînite aceste operații, gospodinele vor beneficia de economie de timp și de bani în bugetul familiei. (M. Cuibuș).

Viața economico-socială a localităților patriei

DIN VEȘTILE TRANSMISE DE CORESPONDENȚII „SCÎNTEII"

TELEORMAN : Apartamente mai multe pentru oamenii muncii

Zestrea edilitară a localităților din județul Teleorman se îmbogățește cu noi locuințe moderne, confortabile. Numai în cincinalul trecut au fost puse la dispoziția oamenilor muncii din orașe și comune peste 6 700 de apartamente. În prezent, lucrătorii întreprinderii județene de antrepriză construcții-montaj și-au intensificat eforturile pentru a finaliza în Alexandria, Turnu Măgurele și Roșiori de Vede primele 180 de apartamente din planul pe acest an. Practic, în 1986 se prevede construirea unor blocuri cu peste 1 000 de apartamente care vor fi amplasate în toate orașele județului, precum și într-o serie de comune, printre care Poeni, Purani, Vedea, Orbeasca, Botoroaga.

BÎRLAD : Livrări în avans la export

Puternicul colectiv al Întreprinderii de rulmenți din Bîrlad a realizat în acest an însemnate cantități de producție-marfă suplimentară. Concomitent cu îndeplinirea și depășirea acestui indicator economic, obținut pe seama creșterii productivității muncii, s-a acordat o atenție deosebită realizării la înalți parametri calitativi și livrării ritmice a producției pentru export. În acest fel, au fost expediate în avans, către partenerii din cele 80 de țări ale lumii, rulmenți de diferite tipodimensiuni, în valoare de peste două milioane lei.

CLUJ : Noi obiective hidroenergetice

La hidrocentrala Florești II, de pe rîul Someșul Mic, au fost puse în funcțiune patru hidroagregate energetice ale acestei investiții realizate de Trustul antreprize generală de construcții industriale Cluj. De asemenea, se efectuează probele tehnologice la hidroagregatul principal de 5,4 MW, de la centrala hidroelectrică Gilău II, obiectiv construit de Antrepriza de construcții hidroenergetice Someș-Cris. În același timp, se desfășoară în ritm susținut activitatea de construcții-montaj la hidrocentrala Florești I și au început lucrările de construcții a microcentralei Cluj I, investiții care fac parte din amplul program de amenajări hidroenergetice ale Someșului Mic.

CÎMPULUNG : Volum sporit de materiale pentru șantierele de construcții

Colectivul Combinatului de lianți Cîmpulung se situează printre unitățile fruntașe din județul Argeș în întrecerea socialistă. De la începutul anului și pînă acum s-au livrat suplimentar șantierelor de construcții ale țării 10 000 tone ciment, 4 500 tone calcar sortat, 500 tone var hidratat. Aceste sporuri s-au realizat în principal pe seama creșterii productivității muncii.

MUREȘ : Energie electrică peste prevederi

Energeticienii de pe cele trei mari platforme ale Întreprinderii „Electrocentrale" Mureș — Iernut, Fîntînele și Tîrnăveni — au rotunjit la 50 milioane kWh cantitatea de energie electrică pulsată suplimentar în magistralele energetice ale țării, în perioada care a trecut din acest an. De remarcat că acest spor de producție, realizat în principal pe seama menținerii în funcțiune neîntreruptă a fiecărui agregat, a fost obținut în condițiile în care, în perioada menționată, au fost economisite 25 tone combustibil convențional, iar consumul propriu a fost diminuat cu peste 600 000 kWh energie electrică.

GIURGIU : Construcții social-edilitare

În ciuda condițiilor vitrege din această iarnă, colectivul Întreprinderii antrepriză pentru construcții-montaj din Giurgiu a acționat cu hotărîre pentru realizarea sarcinilor ce îi revin, reușind să predea deja beneficiarilor, la cheie, primele 100 apartamente din planul pe 1986. Este vorba de apartamentele care întregesc noua arhitectură a bulevardului București, arteră urbanistică aflată în plin proces de modernizare. Tot în aceste zile, în municipiul Giurgiu a fost dată în folosință de către constructori și o nouă policlinică cu plată. Așa după cum ne-a declarat ing. Dumitru Popescu, directorul întreprinderii, în prezent au început lucrările pentru construirea primelor 200 de apartamente și a unui hotel cu 200 locuri din viitoarea zonă de agrement a municipiului Giurgiu. Situată în imediata apropiere a Podului Prieteniei, de pe Dunăre, această nouă zonă urbanistică va dispune în final de un întreg complex de construcții social-culturale, de parcuri, luciuri de apă și alte importante dotări edilitar-gospodărești.

GALAȚI : O nouă navă a flotei comerciale

Acționînd susținut, cu multă dăruire și răspundere, în activitatea de zi cu zi, colectivul Șantierului naval din Galați își îndeplinește cu succes prevederile de plan cuprinse în amplul și mobilizatorul program naval. În acest cadru se înscrie și finalizarea în aceste zile a lucrărilor de execuție la nava „Roman" de 15 000 tdw, care a și fost predată flotei noastre comerciale.

CRAIOVA : Instalație electronică de cîntărire

Specialiștii din cadrul modernului laborator de înaltă tensiune de pe platforma „Electroputere" Craiova au realizat pentru Combinatul siderurgic din Galați o complexă și modernă instalație electronică de cîntărire de 50 tone. Aceasta permite controlul prin cîntărire cu toleranțe neînsemnate a consumului de materiale intrate în procesul de fabricație, precum și a produsului finit.

INFORMAȚII SPORTIVE

FOTBAL. Ieri, în cadrul celei de-a doua etape a returului campionatului diviziei A, s-au disputat următoarele meciuri : Sportul studențesc — F.C.M. Brașov 5—1 (3—0), S. C. Bacău — Gloria 2—0 (1—0), Victoria — F. C. Bihor 4—2 (0—1), Petrolul — Rapid 2—0 (1—0), A.S.A. Tg. Mureș — Universitatea Craiova 0—1 (0—0), F. C. Olt — Politehnica Timișoara 1—2 (1—0), Universitatea Cluj-Napoca — Dinamo 0—1 (0—1). Azi, de la ora 15,30, este programată partida Chimia Rîmnicu Vîlcea — Corvinul, iar mîine Steaua — F. C. Argeș.

● Programul grupei I a preliminariilor campionatului european de fotbal, al cărui turneu final va avea loc în anul 1988, a fost stabilit după cum urmează : 10 septembrie 1986 : România — Austria ; 12 noiembrie 1986 : Spania — România ; 3 decembrie 1986 : Albania — Spania. În anul 1987 se vor disputa următoarele întîlniri : România — Albania la 25 martie, Austria — Spania la 4 aprilie, România — Spania la 29 aprilie, Spania — Austria la 14 octombrie, Albania — România la 28 octombrie, Austria — România la 18 noiembrie, Spania — Albania la 18 noiembrie. Urmează a fi definitivate ulterior datele meciurilor Austria — Albania ● Finala turneului internațional de fotbal de la Bangkok se va disputa între selecționatele R.P.D. Coreene și Danemarcei. În meciurile semifinale (rejucate), reprezentativa R.P.D. Coreene a învins cu scorul de 2—0 (1—0) echipa R.P. Chineze, iar selecționata Danemarcei a întrecut cu 1—0 (0—0) formația Thailandei.

SCHI. Desfășurat pe trambulina de la Bad Mittendorf (Austria), campionatul mondial de sărituri cu schiurile s-a încheiat cu victoria austriacului Andreas Felder, care în cele două zile de întreceri a totalizat 745 puncte (cea mai bună săritură a cîștigătorului a măsurat 191 m). Pe locurile următoare : coechipierul său Franz Neulaendtner (730,5 puncte), finlandezul Matti Nykaenen (698,5 p) și cehoslovacul Ladislav Dluhos (681 p).

ȘAH. În saloanele hotelului „Minerva" din Băile Herculane a fost inaugurat, marți, în prezența președintelui F.I.D.E., Florencio Campomanes, Campionatul european de șah pentru juniori, la care participă 14 șahiste din 11 țări.

Iată rezultatele înregistrate în prima rundă : Svetlana Matveeva (U.R.S.S.) — Petra Polakova (Cehoslovacia) 1—0 ; Ines Abraham (Elveția) — Bettina Trabertz (R. F. Germania) 0—1 ; Erika Sziva (Ungaria) — Ildiko Madl (Ungaria) 0—1 ; Alisson Coull (Scoția) — Mariette Drewes (Olanda) 0—1 ; Vesna Markov (Iugoslavia) — Cristina Bădulescu 0—1 ; Mălina Nicoară (România) — Smaranda Boicu (România) 0—1.

TENIS. La Ciudad de Mexico, în meci contînd pentru primul tur al „Cupei Davis", echipa Mexicului a obținut o surprinzătoare victorie cu scorul de 3—2 în fața formației R.F. Germania, finalistă a ediției trecute. În partida decisivă, Leonardo Lavalle l-a întrecut în cinci seturi (8—10, 3—6, 6—3, 6—4, 6—3) pe Michael Westphal. În cadrul aceleiași competiții, Italia — Paraguay 4—1.

Oameni, fapte, semnificații
DIN LUMEA CONSTRUCTORILOR SOCIALISMULUI

Tradiții și modernizare arhitectonică

An de an, Berlinul — capitala Republicii Democrate Germane — oferă vizitatorului imaginea unei metropole în necontenită dezvoltare. Am poposit pentru prima oară în orașul de pe Elba în februarie 1960. Se desfășurau eforturi stăruitoare pentru vindecarea rănilor pricinuite de război, dar urmele distrugerilor erau evidente mai la tot pasul : locuri virane, ziduri împroșcate de gloanțe și obuze, pereți înnegriți de incendii, grinzi de fier rămase suspendate în poziții din cele mai bizare. La sfîrșitul conflagrației mondiale, orașul era distrus în proporție de peste 40 la sută.

Puterea muncitorilor și țăranilor, eliberați de servituțile trecutului, a transformat curînd țara într-un vast șantier, Berlinul ocupînd el însuși un loc aparte în uriașul efort constructiv ce a dobîndit impulsuri și ritmuri noi.

...Spre a vă imagina dimensiunile cartierului berlinez Marzan și ritmul în care a fost construit — ne spune brigadierul Peter Kaiser — putem recurge la o comparație, de exemplu cu orașul Schwerin, capitala regiunii cu același nume. Am început, în septembrie 1977, primele săpături pentru instalațiile subterane, iar acum cartierul are 150 000 locuitori, chiar mai mult decît populația Schwerinului. În urmă cu doi ani, a fost pusă piatra de temelie a altui mare cartier al Berlinului — Hohenschönhausen. Acum, sînt ridicate 12 000 locuințe pentru 35 000 cetățeni, cu toate dotările necesare domeniilor social și educativ. Iar peste doi ani, noul cartier va adăposti 100 000 persoane. Din 1981, cînd a avut loc Congresul al X-lea al P.S.U.G., în capitala R.D.G. au fost construite sau renovate peste 119 000 locuințe, ceea ce a asigurat condiții îmbunătățite de cazare pentru 322 000 cetățeni. În perioada actualului cincinal, zestrea edilitară a Berlinului va crește cu 166 000 locuințe.

Pe vîrfuri de schelă flutură drapelele albastre ale organizației de tineret — F.D.J. E un semn distinct că strada sau cartierul respectiv constituie un obiectiv încredințat brigăzilor de tineret. Peste 20 000 de tineri din întreaga țară participă la înălțarea noilor edificii din Berlin, dezvoltarea capitalei fiind realizată — cum e și firesc într-o societate socialistă, întemeiată pe muncă și întrajutorare — prin contribuția tuturor regiunilor țării.

Bilanțul „inițiativei tineretului" pe anul trecut consemnează peste 15 000 locuințe noi sau modernizate! În cadrul acestei entuziaste acțiuni, tinerii s-au angajat, în cinstea Congresului al XI-lea, să ofere berlinezilor alte 4 000 locuințe. *„În munca noastră* — mărturisește unul din tinerii brigadieri — *ne conducem după deviza : «Fiecare zi, încheiată cu un bilanț bun». Și anul acesta, care marchează împlinirea unui deceniu de la lansarea acțiunii «F.D.J.-Inițiative — Berlin», sperăm să-l încheiem cu cele mai bune rezultate".*

...Nu de mult, în marea sală de congrese din Alexanderplatz s-au întîlnit tineri constructori, ingineri, arhitecți și cercetători, sosiți de pe

Însemnări de călătorie din R. D. Germană

șantierele capitalei. Au discutat cum să realizeze în condiții optime sarcinile ce și le-au asumat în anul celui de-al XI-lea Congres al P.S.U.G. Cu toții s-au angajat să nu-și cruțe străduințile pentru dezvoltarea Berlinului, mobilizînd întreaga forță de care dispune organizația revoluționară a tineretului. Acțiunea se bucură de sprijinul și îndrumarea organizației berlineze a P.S.U.G., comuniștii angajîndu-se să asigure toate condițiile pentru ca tinerii să-și poată îndeplini sarcina de onoare asumată.

Ritmul trepidant al șantierelor de construcții a cuprins treptat și vechile cartiere. Străzi întregi sînt incluse în planurile de renovare complexă. Clădirile din aceste raioane, foste cîndva, în mare parte, „cazărmi de închiriat", vor fi supuse unui tratament de întinerire. În cartierul muncitoresc Arkonaplatz, dar și în alte cartiere aflate în situații similare, constructorii și arhitecții încearcă noi metode de înfrumusețare a clădirilor vechi.

Programul privind dezvoltarea în perspectivă a capitalei R.D.G., elaborat de P.S.U.G. în 1980, include, evident, și clădirile istorice de pe arterele principale ale orașului.

„Unter den Linden", cunoscutul bulevard cu tei ce leagă Poarta Brandenburg cu Piața Marx-Engels, prezintă de pe acum o reușită sinteză a clădirilor istorice cu noile construcții armonios inserate. În Piața Academiei și-a redobîndit întreaga măreție vestita instituție de cultură „Neue Schauspielhaus", distrusă în timpul războiului. Este vorba de un adevărat palat pentru concerte — operă a arhitectului și pictorului Karl Friedrich Schinkel (1781—1841). Clădirea a găzduit spectacole și concerte de răsunet, care au asociat creația lui Schinkel cu nume ca Richard Wagner, Felix Mendelssohn-Bartholdy, Niccoló Paganini, Franz Liszt, Jacques Offenbach, Richard Strauss și alți maeștri. Întrucît, în anii imediat postbelici nu existau condiții pentru începerea lucrărilor de refacere, ruinele teatrului au fost puse la adăpost pentru a fi protejate de noi deteriorări. Dezvoltarea economică generală a țării a permis, în ultima perioadă, restaurarea unor edificii culturale monumentale, cum sînt Palatul de concerte din Piața Academiei sau Opera Semper din Dresda.

Reconstruită și modernizată va fi și cunoscuta Friedrichstrasse, stradă cu o bogată istorie. Faima ei este legată, între altele, de numele poetului Heinrich Heine și de al lui Voltaire, care a locuit un timp aici. „Friedrichstrasse" a suferit și ea distrugerile războiului. Constructorii berlinezi vor ridica de-a lungul ei 2 800 de locuințe, intercalate cu magazine și restaurante, precum și clădiri de interes obștesc.

După lucrări care au durat 39 de luni, capitala R.D.G. și-a redobîndit teatrul său de varietăți — Friedrichstadtpalast. Vechea clădire a teatrului, așezată pe 863 de stîlpi de lemn, implantați în solul mocirlos de pe malul Spreei, începuse să se scufunde, motiv pentru care a trebuit părăsită. Construită în 1867 și avînd la început destinația de hală de legume și pește, clădirea a căpătat treptat alte destinații, pînă cînd vestitul regizor Max Reinhard a transformat-o, în 1919, într-o „mare casă de spectacole". În timpul regimului nazist, mulți artiști au fost înlăturați de pe scenă. Teatrul de varietăți și-a reluat activitatea în august 1945, prezentînd de atunci 357 de spectacole. Au apărut pe vechea scenă Louis Armstrong, Ella Fitzgerald, Juliette Gréco, Mireille Mathieu, Joséphine Baker și multe formații la fel de celebre. Noul teatru de varietăți, ridicat în imediata apropiere a vechii clădiri, marchează un prim pas în realizarea proiectelor de modernizare a cunoscutei artere berlineze — Friedrichstrasse. 130 de întreprinderi și instituții au participat, sub o formă sau alta, la edificarea teatrului.

Dezvoltînd și înfrumusețînd orașul, berlinezii doresc să sublinieze prin munca lor vocația de pace a capitalei R.D.G. *„A construi în socialism locuințe, edificii tot mai frumoase* — ne mărturisea Klaus-Dieter Krohn, șeful unui colectiv de muncă — *înseamnă a construi pentru pace. Tocmai această semnificație o are programul nostru de construcții, elaborat de P.S.U.G.".*

În capitala R.D.G. trăiesc în prezent 1 200 000 de oameni. Prin munca lor, Berlinul s-a transformat într-un centru important al economiei naționale, cu fabrici și uzine de înalt randament în domeniile electrotehnicii, electronicii, construcțiilor de mașini, industriei chimice, industriei ușoare și alimentare.

Sub aceste auspicii, cetățenii capitalei, ca și ai întregii țări, privesc cu încredere viitorul, avînd certitudinea că noile proiecte ce vor fi elaborate de partidul comuniștilor au un fundament sigur de realizare.

Petre STĂNCESCU

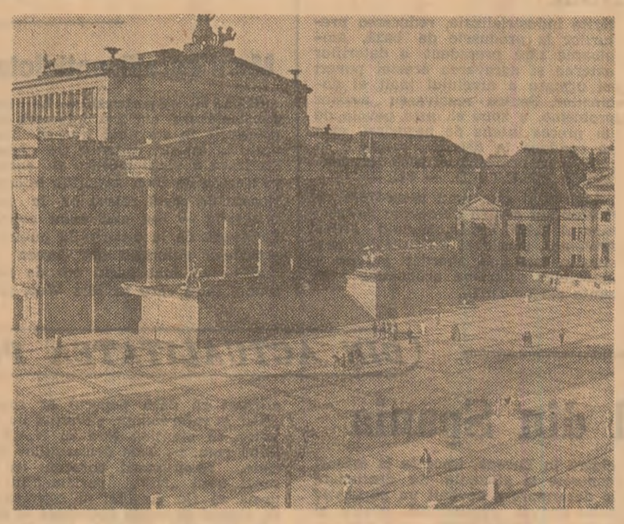

Palatul concertelor din Piața Academiei

Informații de la C.E.C.

Opțiunea de a păstra la C.E.C. economiile bănești personale este un deziderat și un drept exclusiv al fiecărui cetățean. Această opțiune este însă puternic stimulată de **dobînzile acordate de C.E.C.**, care sporesc astfel sumele depuse spre păstrare la unitățile Casei de Economii și Consemnațiuni.

Unitățile C.E.C. din întreaga țară au început să înscrie dobînzile cuvenite titularilor pentru depunerile efectuate pînă la 31 decembrie 1985 pe libretele de economii cu dobîndă „la vedere" și „pe termen", cu dobîndă și cîștiguri, cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme.

Sucursalele și filialele C.E.C., precum și agențiile C.E.C. autorizate, înscriu în tot cursul anului dobînda cuvenită titularilor pentru depunerile efectuate pe libretele de economii la care dobînda se acordă în numerar. În unitățile C.E.C. sînt afișate simbolurile libretelor de economii (primele două grupe de numere menționate pe libret) pentru care unitatea respectivă efectuează înscrierea dobînzilor.

Pentru înscrierea dobînzilor cuvenite pentru sumele depuse în conturile curente personale, titularii acestora nu trebuie să se prezinte la unitățile C.E.C. deoarece dobînda aferentă se adaugă automat la soldurile existente în conturi.

Stimulent permanent care determină sporirea numărului depunătorilor la C.E.C., dobînzile acordate pe toate instrumentele de economisire contribuie la creșterea veniturilor bănești ale populației de la orașe și sate.

vremea

Institutul de meteorologie și hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 12 martie, ora 20 — 15 martie, ora 20. În țară : Vremea va fi relativ rece, cu cerul variabil, mai mult noros în jumătatea de sud a țării, unde vor cădea precipitații locale, predominant sub formă de lapoviță și ninsoare, îndeosebi în prima parte a intervalului. În celelalte regiuni se vor semnala ninsori izolate. Vîntul va sufla slab pînă la moderat, cu unele intensificări în primele zile în sud-vestul țării și la munte. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 7 și plus 3 grade, mai coborîte, izolat, în estul țării, iar cele maxime între minus 1 și plus 9 grade. Local ceață. Izolat condiții de producere a poleiului în sud-estul țării în primele zile. **În București :** Vremea va fi relativ rece, cu cerul mai mult noros. Vor cădea precipitații slabe, predominant sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla moderat. Temperaturile minime vor oscila între minus 2 și plus 2 grade, iar cele maxime între 3 și 5 grade. Condiții de polei în primele zile.

„Elixirul" tinereții

(Urmare din pag. 1)

seți, risipești, pe scurt, dacă tu însuți nu ești exemplu ? Apoi, printr-o sumedenie de forme și metode, n-a existat tînăr căruia să nu i se arate ÎNCREDERE. Controlată îndeaproape, e drept, dar autentică. Iar, de regulă, în încredere — mai ales „puștii" — oamenii răspund cu încredere. Au simțit că au ei înșiși obligații suplimentare în fiecare an, cu fiecare nouă serie de absolvenți ai liceului de specialitate repartizată pe șantierul nostru. Pe mulți dintre foștii „zburdalnici" — deveniți între timp meseriași destoinici și oameni cu masa și casa lor — i-am numit șefi de echipă. Iar vorba aceea care susține că „orice naș își are nașul" să știți că are un simbure de adevăr... destul de mare. Toate navele construite la noi își fac serviciul în bune condiții, martori ne sînt marinarii români, dar și cei străini, pentru că facem vapoare și pentru export. Chiar dacă, așa cum se observă, media de virstă a navaliștilor brăileni n-a sporit într-un deceniu decît cu trei ani.

...I-am privit la lucru pe constructorii de nave brăileni. Realmente par niște băiețandri, chit că responsabilitatea așezată pe umerii lor ar ajunge pentru sute și sute de bărbați zdraveni, cu timplele albite pe șantierele navale. Dar acesta este semnul acestui timp tînăr al României : tinerețea care, spre a fi investită cu răspunderi mature, „nu așteaptă numărul anilor", cum spune clasicul universal. Pentru că „elixirul" tinereții este chiar tinerețea.

cinema

● **Colierul de turcoaze :** PATRIA (11 86 25) — 9; 11; 13; 15; 17; 19,15, EXCELSIOR (63 49 45) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, FLAMURA (85 77 12) — 11; 13; 15
● **Preria :** FEROVIAR (50 51 40) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, AURORA (35 04 66) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Vară sentimentală :** LIRA (31 71 71) — 15; 17; 19, COSMOS (27 54 95) — 15; 17; 19
● **ADS** — 9; 11; 13, 11; 13; 15; 17; 19
● **Dilardar :** FERENS — 15; 17; 19
● **...tario :** GIULEȘTI VC... 13; 15; 17; 19, 17; — 9; 11; 13; 15;
● **...loare :** FLOREAS — 3; 15; 17; 19
● **...RESUL** (23 94 10) — 13; (16 29 17) — 9; 11;
● **...STIVAL** (15 63 84) — ...; 19, FAVORIT (45 ... 17; 19
● **Vrabia pe gheață** — 9; 10,30, **Fata fără zestre** — 12; 15; 18 : TIMPURI NOI (15 61 10)
● **Zona cu obstacole :** VICTORIA (16 28 79) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Profetul, aurul și ardelenii :** LUMINA (14 74 16) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Program special pentru copii** — 9; 11; 13; 15; 17, **Marele premiu** — 19 : DOINA (16 35 38)
● **Pilot de formula 1 :** STUDIO (59 53 15) — 9; 11; 13; 15; 17,15; 19,15
● **Ne trebuie o solistă :** BUZEȘTI (50 43 58) — 14,30; 16,30; 18,30
● **Hallo, taxi ! :** DACIA (50 35 94) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, PACEA (71 30 85) — 15; 17; 19
● **Intrusul :** DRUMUL SĂRII (31 28 13) — 15
● **Potopul** (serille III—IV) : COTROCENI (49 48 48) — 14; 17,30
● **Epoca îndepărtată :** VIITORUL (10 67 40) — 15; 17; 19
● **Gară pentru doi :** MIORIȚA (14 27 14) — 9; 12; 15; 18
● **Nu te voi uita niciodată :** POPULAR (35 15 17) — 15; 17; 19
● **Berlin Kaputt :** MUNCA (21 50 97) — 13; 17; 19
● **Dublă depășire :** FLACĂRA (20 33 40) — 14,30; 16,30; 18,30
● **Atenție la gafe :** SCALA (11 03 72) — 9; 11; 13; 15; 17,15; 19,30
● **Ziua cea mai lungă :** LUCEAFĂRUL (15 87 67) — 8,45; 12; 15,15; 18,30
● **Copie la indigo :** GRIVIȚA (17 08 58) — 9; 11; 13; 15; 17; 19, GLORIA (47 36 75) — 9; 11; 13; 15; 17; 19

teatre

● **Teatrul Național** (14 71 71, sala mică) : **Ploșnița** — 17,30
● **Opera Română** (13 18 57) : **Poveștirile lui Hoffmann** — 18
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : **Neînsemnații** — 17,30 ; (sala Grădina Icoanei, 11 95 44) : **Gustul parvenirii** — 17,30
● **Teatrul Mic** (14 70 81) : **Mitică Popescu** — 19
● **Teatrul Foarte Mic** (14 09 05) : **Atenție, se filmează** — 19,30
● **Teatrul de comedie** (16 64 60) : **Măseaua de minte** — 17,30
● **Teatrul „C. I. Nottara"** (59 31 03, sala Magheru) : **Scapino** — 17,30 ; (sala Studio) : **Sentimente și nataline** — 18
● **Teatrul Giulești** (sala Majestic, 14 72 34) : **Jean, fiul lui Ion** — 18,30
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : **Neînsemnații** — 17.30 ; (sala Grădina Icoanei, 11 95 44) : **Gustul parvenirii** — 17,30
● **Teatrul Mic** (14 70 81) : **Mitică Popescu** — 19
● **Teatrul Foarte Mic** (14 09 05) : **Atenție, se filmează** — 19,30
● **Teatrul de comedie** (16 64 60) : **Măseaua de minte** — 17.30
● **Teatrul „C. I. Nottara"** (59 31 03, sala Magheru) : **Scapino** — 17,30 ; (sala Studio) : **Sentimente și nataline** — 18
● **Teatrul Giulești** (sala Majestic, 14 72 34) : **Jean, fiul lui Ion** — 18,30
● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy, 15 56 78) : **Gong '86** — 18 ; (sala Victoria, 50 53 65) : **Eu vă fac să rîdeți** — 18
● **Ansamblul „Rapsodia Română"** (13 13 00) : **Pe sub cetini la izvoare** — 18
● **Teatrul „Ion Creangă"** (50 26 55) : **Mary Poppins** — 9 ; **De la Stan și Bran la Muppets** — 15
● **Teatrul „Țăndărică"** (15 23 77) : **Arvinte și Pepelea** — 15 ; (sala Cosmonauților, 11 12 04) : **Dana și Leul** — 10 ; 15
● **Circul București** (10 41 95) : **Circul Mare din Moscova** — 18,30

Scînteia

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

Scînteia

1986 ANUL INTERNAȚIONAL AL PĂCII

Nordul Europei — zonă fără arme atomice !

ATENA. — „Finlanda va acționa intens pentru crearea unei zone fără arme nucleare în nordul Europei" — a declarat ministrul de externe al acestei țări, Paavo Vayrynen, care se află într-o vizită oficială la Atena. El a adăugat că astfel de zone trebuie să fie întărite prin aranjamente multilaterale și că țările nordice acordă o mare importanță menținerii acestei regiuni fără baze de arme nucleare.

Membri ai Congresului S.U.A. se pronunță pentru interzicerea experiențelor nucleare

WASHINGTON. — Cinci membri ai Congresului S.U.A. au cerut conducătorilor din S.U.A. și U.R.S.S. să dea curs apelului comun al șefilor de stat și de guvern din Argentina, Grecia, India, Mexic, Suedia și Tanzania privind interzicerea oricărei experiențe nucleare pînă la viitoarea întîlnire sovieto-americană la nivel înalt. „Trebuie să facem ceva concret în favoarea păcii mondiale..., iar o asemenea interzicere a experiențelor este una din direcțiile în care putem acționa", au declarat congresmanii. De asemenea, ei au subliniat că securitatea internațională trebuie să fie o opțiune a supraviețuirii tuturor și nu o amenințare pentru distrugerea reciprocă.

Propunerea celor șase șefi de stat și de guvern ar putea netezi calea spre un moratoriu reciproc și adecvat al exploziilor nucleare și să contribuie la negocierile cu privire la realizarea unui tratat cuprinzător privind interzicerea experiențelor nucleare.

Tineretul japonez cere lichidarea armelor de distrugere în masă

TOKIO. — Sarcinile tineretului japonez în apărarea păcii, lichidarea armelor de distrugere în masă și lărgirea cooperării pe plan internațional constituie tema centrală a dezbaterilor Congresului Federației studenților din întreaga Japonie, care se desfășoară în prefectura Aichi. Participanții au hotărît să fie intensificată campania pentru stringerea de semnături pe Apelul pentru interzicerea generală și totală a experiențelor cu arma nucleară.

Congres internațional pentru pace

CIUDAD DE MEXICO. — Cu prilejul Anului Internațional al Păcii, în capitala Mexicului s-au deschis lucrările unui congres internațional pentru pace, la care participă reprezentanți din 14 state. Organizat din inițiativa Institutului de cercetări juridice al Universității Naționale din Ciudad de Mexico și a Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură (UNESCO), congresul va dezbate probleme legate de lupta pentru pace de pe continentul latino-american.

În favoarea reducerii cheltuielilor militare

DELHI. — Dezarmarea, în primul rînd dezarmarea nucleară, constituie o condiție indispensabilă pentru întărirea păcii și stabilității internaționale, a declarat ministrul indian al afacerilor externe, Baliram Bhagat. Luînd cuvîntul în cadrul seminarului oamenilor de știință, specialiștilor și cercurilor guvernamentale din India și Japonia, manifestare ce se desfășoară la Delhi, el a arătat că reducerea cheltuielilor militare ar facilita accelerarea progresului economic și social.

Apel la o abordare constructivă a problemelor economice ale țărilor în curs de dezvoltare

Sesiunea Consiliului pentru Comerț și Dezvoltare al U.N.C.T.A.D.

GENEVA 11 (Agerpres). — La Geneva continuă lucrările sesiunii Consiliului pentru Comerț și Dezvoltare al U.N.C.T.A.D., cu participarea reprezentanților celor 129 de țări membre, între care și România.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, președintele „Grupului celor 77" a prezentat poziția țărilor în curs de dezvoltare față de problemele aflate pe ordinea de zi și în perspectiva viitoarei conferințe U.N.C.T.A.D. — VII. El a lansat un apel la un „dialog constructiv" în vederea găsirii de soluții gravelor probleme cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare — stagnarea economică, protecționismul crescînd, practicat de țările industrializate, reducerea prețurilor la produsele de bază, amploarea fără precedent a datoriilor externe și agravarea acestei poveri ca urmare a nivelului înalt al dobînzilor. Pentru rezolvarea acestor probleme, a spus el, este nevoie de un proces intens de negocieri, care să conducă la decizii concrete în 1987, cînd urmează să aibă loc conferința U.N.C.T.A.D. — VII.

La rîndul său, noul președinte al Consiliului pentru Comerț și Dezvoltare al U.N.C.T.A.D., Wytold Juras (Polonia), a relevat dificultățile care stau în fața unei abordări globale a actualelor probleme economice presante ale omenirii.

Schimb de mesaje la nivel înalt româno-iranian

TEHERAN 11 (Agerpres). — Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a fost înmînat un mesaj președintelui Republicii Islamice Iran, Seyyed Ali Khamenei, și i-au fost transmise cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de pace și bunăstare poporului iranian prieten.

Exprimînd vii mulțumiri pentru mesajul și urările primite, președintele Seyyed Ali Khamenei a rugat să fie transmise tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut prietenesc, precum și cordiale urări de sănătate și fericire personală, de progres și prosperitate poporului român prieten.

Schimbul de mesaje a fost prilejuit de primirea de către șeful statului iranian a tovarășului Ilie Văduva, ministrul afacerilor externe, aflat într-o vizită oficială la Teheran.

În cadrul întrevederii au fost abordate probleme ale dezvoltării în continuare a raporturilor româno-iraniene, îndeosebi pe plan economic, prin lărgirea schimburilor comerciale și extinderea cooperării în producție, pe baze echilibrate, de lungă durată.

Abordîndu-se probleme ale vieții internaționale, s-a subliniat cu precădere necesitatea opririi cursei înarmărilor, a trecerii la dezarmare, în primul rînd la dezarmare nucleară, a soluționării problemelor grave cu care sînt confruntate țările în curs de dezvoltare, a reglementării stărilor de conflict și tensiune din lume pe cale politică, prin negocieri.

★

Ministrul român al afacerilor externe a fost primit de președintele Majlisului (Parlamentul), Ali Akbar Hashemi Rafsanjani, și de primul ministru al Republicii Islamice Iran, Mir Hussein Moussavi.

De asemenea, el a avut convorbiri oficiale cu Ali Akbar Velayati, ministrul iranian al afacerilor externe.

★

În cursul vizitei, ministrul român de externe a mai avut întîlniri cu Taqi Banki, ministrul energiei, Masoud Roghani Zanjani, ministrul planului și bugetului, precum și cu Mohammad Vahaghi, ministrul interimar al comerțului, cu care a discutat probleme ale dezvoltării relațiilor economice bilaterale.

România la Tîrgul internațional de carte de la Bruxelles

BRUXELLES 11 (Agerpres). — La Bruxelles a avut loc deschiderea Tîrgului internațional de carte, la care au participat membri ai guvernului, personalități ale vieții cultural-științifice, șefi de misiuni diplomatice, ziariști. Participă circa 2 000 de case editoriale din 38 de țări, care expun 600 000 de titluri.

România este prezentă cu un stand al Întreprinderii de comerț exterior „Artexim", în care sînt expuse 600 de titluri pe teme social-politice, tehnico-științifice, de beletristică, artă, sport, turism, muzică, cărți pentru copii.

La loc de cinste sînt expuse lucrări din gîndirea social-politică și economică a președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și lucrările tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu.

Standul românesc se bucură de mult interes și de o mare afluență de vizitători.

URUGUAY: Consultări între forțele politice vizînd depășirea dificultăților țării

MONTEVIDEO 11 (Agerpres). — Într-o declarație făcută revistei „Argentina News", care apare la Buenos Aires, președintele Uruguayului, Julio Maria Sanguinetti, a arătat că sensul convorbirilor inițiate de puterea executivă cu principalele forțe politice din țară este realizarea unui acord național privind măsurile de urgență propuse de guvern pentru depășirea dificultăților social-economice actuale — transmite agenția cubaneză Prensa Latina. El a evidențiat necesitatea de a se adopta măsuri concrete, care să rezolve efectiv problemele reale și specifice ale Uruguayului și care să intrunească adeziunea cît mai multor sectoare social-politice și economice naționale.

În altă ordine de idei, președintele Uruguayului a apreciat ca pozitivă transformarea organizației insurgente „Tupamaros" în forță politică cu activitate legală și participare electorală — subliniază agenția.

Manifestații antidictatoriale în Coreea de Sud

SEUL 11 (Agerpres). — La Seul s-a desfășurat marți o puternică manifestație în sprijinul trecerii imediate la măsuri concrete de democratizare a vieții politice și sociale în Coreea de Sud. Agențiile internaționale de presă relevă că la manifestație — cea mai mare acțiune de stradă de la venirea la putere a actualelor autorități din Coreea de Sud — au luat parte mii de persoane, între care Li Min Woo, președintele Noului Partid Democratic, Kim Youung Sam, copreședinte al Consiliului pentru Promovarea Democrației, alți lideri politici de frunte ai opoziției.

În aceeași zi, la Universitatea Națională din Seul a avut loc o demonstrație a studenților, care cereau în rîndul lor democratizarea vieții politico-sociale. Intervenția brutală a poliției, care a făcut uz de gaze lacrimogene, a generat ciocniri violente.

ORIENTUL MIJLOCIU

• Autoritățile libaneze cer din nou retragerea Israelului din sudul țării • O declarație a președintelui Comitetului Executiv al O.E.P.

BEIRUT 11 (Agerpres). — În urma unei întrevederi pe care a avut-o cu Marrak Goulding, secretar general adjunct al O.N.U., aflat la Beirut, Nabih Berri, ministrul libanez de stat pentru problemele sudului Libanului și liderul organizației politico-militare Amal, a declarat că poporul libanez nu acceptă nici o măsură de securitate în afara celor prevăzute de rezoluția 425 a Consiliului de Securitate și a cerut retragerea Israelului din sudul țării pentru ca U.N.I.F.I.L. să se poată amplasa pînă la frontiera internațională. El a subliniat că poporul libanez a ales calea rezistenței față de ocupație, pînă la eliberarea întregului teritoriu al țării.

Marrak Goulding s-a întîlnit, de asemenea, cu Walid Joumblatt, ministrul lucrărilor publice și transporturilor, liderul Partidului Socialist Progresist.

Pe de altă parte, la Beirut continuă contactele pentru obținerea eliberării reporterilor francezi răpiți duminică în capitala libaneză.

TUNIS 11 (Agerpres). — Președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, Yasser Arafat, a declarat că O.E.P. acordă o mare atenție întăririi relațiilor cu Iordania și cu celelalte țări arabe în lupta pentru redobîndirea drepturilor poporului palestinian. În cadrul unei întîlniri cu ambasadorul chinez la Tunis, el a prezentat poziția de bază a O.E.P. în vederea realizării unei păci juste, reale și durabile în Orientul Mijlociu, transmite agenția China Nouă.

După cum informează agenția W.A.F.A., Yasser Arafat a adresat conducerii chineze un mesaj în legătură cu situația actuală și evoluțiile pe plan palestinian, arab și internațional.

TEL AVIV 11 (Agerpres). — Soldați israelieni au ucis cu focuri de armă un tînăr palestinian din tabăra de refugiați palestinieni Balata, din teritoriul de pe Malul de Vest al Iordanului, aflat sub ocupația Israelului, informează agențiile Reuter și U.P.I. Forțele de ocupație au deschis focul sub pretextul refuzului tînărului palestinian de a se supune ordinului de a se opri.

Contenciosul comercial japono-american

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Deficitul comercial al S.U.A. în schimburile cu Japonia continuă să crească, cu toate că Japonia și-a micșorat tarifele la import și a redresat valoarea yenului în schimburile cu dolarul, relevă publicația „Journal of Commerce". În 1985, valoarea deficitului comercial al S.U.A. cu Japonia a fost de 49,7 miliarde dolari, cifră care ar putea să ajungă anul acesta la 60 miliarde dolari. Publicația amintită relevă că situația este considerată atît de gravă de o serie de oficialități americane, încît se întrevede ca foarte posibilă adoptarea de măsuri protecționiste. Se precizează că anul trecut în Congres au fost introduse 300 amendamente sau legi cu caracter protecționist.

ZIUA NAȚIONALĂ A STATULUI MAURITIUS

Excelenței Sale
Sir NEERASMAJ RINGADOO
Guvernatorul Statului Mauritius

Cu prilejul celei de-a XVIII-a aniversări a proclamării independenței statului Mauritius îmi este deosebit de plăcut să vă adresez calde felicitări și cele mai bune urări de sănătate, fericire personală, de pace, progres și prosperitate pentru poporul mauritian prieten.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele
Republicii Socialiste România

La 12 martie, poporul din Mauritius — „Perla Oceanului Indian", cum este numită această țară insulară aflată în largul țărmului răsăritean al Africii — sărbătorește împlinirea a 18 ani de la proclamarea independenței.

Punînd capăt unei dominații străine de aproape patru secole, care a însemnat exploatarea nemiloasă a bogățiilor țării și transformarea arhipelagului într-o plantație de trestie de zahăr, destinată aprovizionării metropolelor, poporul Statului Mauritius a pornit hotărît pe calea lichidării subdezvoltării, a făuririi unei economii prospere. În acest scop, s-au depus eforturi susținute vederea creării unor întreprinderi industriale, în special domeniul chimiei petrolului ; s-au înființat fabrici textile de prelucrare a pusedor agroalimentare, inclusiv de transformare a rezirilor industriei zahărului în alcool pentru nentarea automobilor. În același timp se acționează direcția diversificării agriculturii : lîngă cultura trestiei de zahăr, care se în continuare pe loc, s-au extins culturile de orez, porumb, cartofi, arahide. Totodată sînt traduse în programe de valorificare a surselor energetice, de pescuit și pisciculturii, dezvoltare a turismului. Ca urmare a progreselor realizate pe plan economic, au fost obținute unele rezultate notabile și în domeniul social, al educației și învățămîntului.

Prieten apropiat al tuturor popoarelor care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, poporul român urmărește cu simpatie eforturile depuse de poporul din Mauritius pentru făurirea unei vieți noi și consolidarea independenței. Extinderea pe multiple planuri a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Statul Mauritius corespunde pe deplin intereselor celor două țări și popoare, aspirațiilor generale de pace și progres.

PHENIAN

Semnarea unui tratat prietenie și cooperare între R. P. D. Coreeană și Republica Cuba

PHENIAN 11 (Agerpres). — După încheierea vizitei oficiale de prietenie efectuată în R.P.D. Coreeană, în cadrul convorbirilor purtate la Phenian cu secretarul general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele A.C.T.C. — au fost analizate relațiile dintre cele două țări, precum și probleme internaționale de interes comun, constatîndu-se un acord deplin în toate problemele examinate.

La 11 martie, între R.P.D. Coreeană și Republica Cuba, prim-secretar al C.C. al P. Muncitoresc Unit din Cuba, președintele Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ai Republicii Cuba, a fost semnat tratat de prietenie și cooperare, care precizează agenția citată.

ÎN LUMEA CAPITALULUI

Largi categorii sociale lovite de șomaj și sărăcie

OTTAWA 11 (Agerpres). — Senatorul canadian Jacques Ebert a declarat greva foamei în semn de protest împotriva atitudinii Parlamentului și Guvernului Conservator de guvernămînt lui Canada față de problemele somajului în rîndul tineretului, relatează agenția T.A.S.S.

Senatorul a precizat că prin această grevă a foamei dorește să atragă atenția opiniei publice față de soarta a de mii de tineri desperați, care se află în șomajului.

Potrivit unui raport întocmit de comisie senatorială canadiană, această țară, în prezent, e 700 000 de tineri someri.

Printre motivele invocate de tor se numără și reducerea de guvern a subvențiilor pentru me care oferă locuri de muncă tru tineri și, în același timp, terea cu 600 milioane dolacursul exercițiului financiar 1987, a alocațiilor militare.

LONDRA 11 (Agerpres). — Din 1979, anul instalării actualului guvern conservator, și pînă în prezent, protest împotriva atitudinii Partidului persoanelor ale căror veMarea Britanie a crescut de ori — informează agenția United Press International. Ca urare a salariilor mici și taxelor ricate, cifra reprezentînd acest grup cial a ajuns în prezent la 430 000, la 90 000, în 1979 — se arată într-un studiu întocmit de un grup analiză, sprijinit de sindicatele britanice.

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Corporația „General Motors" a anunțat că va concedia peste 10 000 de muncitori în cursul acestei luni, motivînd hotărîrea prin dificultățile de desfacere a automobilelor. Această măsură ce va afecta pe muncitorii de la patru uzine, intervine la scurt timp după concedierea, pe timp nelimitat, a altor 13 000 de muncitori.

AGERILE DE PRESĂ pe scurt

VIZITĂ. Președintele R.P. Chineze, Li Xiannian, și-a încheiat vizita de stat de trei zile în Bangladesh, care a prilejuit examinarea posibilităților de dezvoltare a relațiilor bilaterale, inclusiv a cooperării economice, precum și a unor probleme majore internaționale. Oaspetele își continuarea turneului său în țări din Asia și Africa, printre care și R.P. Chineză a sosit marți în Sri Lanka.

PRIMIRE LA BERLIN. Președintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, Horst Sindermann, a primit o delegație a Partidului Socialist Democrat din R.F.G., în frunte cu Bjoern Engholm, membru în conducerea P.S.D. Cu acest prilej au avut loc convorbiri în care s-a subliniat importanța dezvoltării în continuare a relațiilor oficiale între cele două partide din R.D.G. și R.F.G.

CONVORBIRI POLONO-GERMANE. Cancelarul vest-german, Helmut Kohl, a primit pe Z. Szalajda, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri ai Poloniei, cu care a examinat aspecte ale relațiilor economice bilaterale. Z. Szalajda, care se află la Bonn pentru a participa la lucrările Comisiei economice mixte guvernamentale poloneze, a avut convorbiri cu ministrul de externe, Hans Dietrich Genscher.

ALEGERE. Plenara Consiliului orășenesc Sofia al P.C. Bulgar, care a participat Todor Jivkov, secretar general al C.C. al P.C.B., l-a ales pe Anastasi Dimitrov Mozgov, membru supleant al C.C. al P.C.B., în funcția de prim-secretar al Comitetului orășenesc Sofia.

ORGANIZAȚIE ANTIFASCISTĂ. La Viena a avut loc adunarea constitutivă a „Comitetului pentru renașterea nazismului", care își propune să participat veterani ai mișcării antifasciste, conducători ai unor organizații democratice de tineret și femei, reprezentanți ai diferite partide din Austria.

GUVERNUL AUSTRIEI a fost refuzat, sub presiunea cercurilor de capital, să prezinte în Parlament un proiect de lege prin care să fie asigurat dreptul la muncă și pămîntul lor. Aceste măsuri au fost

MĂSURI VIZÎND COMBATEREA INFLAȚIEI. Se prevede, între altele, înghețarea prețurilor la produse și la servicii, a taxelor școlare lunare, a chiriilor și suprimarea plății financiare libere. Se stabilește, în paralel, o creștere a salariului minim.

POZIȚIE. Tinerii socialiști din Austria superioară s-au pronunțat împotriva trecerii unor întreprinderi ale sectorului național în mîna capitalului particular. La o conferință de presă desfășurată în orașul Linz, membrii organizației au declarat că avansarea de către reprezentanți ai capitalului particular a cererii de lichidare a unor întreprinderi de stat constituie o încercare a marelui capital de a stîrbi drepturile și cuceririle oamenilor muncii.

STAREA DE URGENȚĂ decretată, anul trecut, de guvernul chilian a fost prelungită pe încă șase luni, fiind adoptate noi măsuri represive la adresa celor care reclamă instaurarea în țară a unui guvern de largă reprezentare democratică. Starea de urgență permite autorităților militare chiliene să opereze arestări și exilări de persoane fără a avea nevoie de forme juridice.

PROGRAM. Primul ministru al Ugandei, Samson Kisekka, a anunțat aplicarea unui program de ajutorare a populației, care constituie prima etapă a eforturilor guvernului în domeniul reconstrucției economice. Scopul acestui program, a declarat primul ministru ugandez, este de a ajuta populația care și-a părăsit locuințele și a fost nevoită să se refugieze din cauza luptelor.

MIȘCARE REVENDICATIVĂ. Mai multe mii de muncitori din industria panameză au declarat grevă generală de 48 de ore în semn de protest față de deteriorarea condițiilor lor de muncă și de viață. Acțiunea a fost inițiată de Confederația Generală a Muncitorilor.

DIN ACTUALITATEA POLITICĂ

Referendumul din Spania

În ajunul referendumului asupra apartenenței Spaniei la N.A.T.O. — care are loc astăzi — premierul Felipe Gonzalez a pus semnificația evenimentului în termeni dramatici, afirmînd — într-un interviu acordat ziarului „El Pais" — că această consultare populară este **„mai importantă decît alegerile generale".** În timp ce la scrutinul general — a spus el — se alege unul sau altul dintre partide — ceea ce este conjuncturală și temporar — la referendum spaniolii vor alege **„un model de politică externă"**, care va dura mult mai mult decît un guvern sau altul. Premierul a folosit și de astă dată prilejul pentru a-i pune în gardă pe spanioli asupra „consecințelor nefaste" pe care le-ar avea un răspuns negativ la urne, implicînd ieșirea țării din Pactul nord-atlantic.

Se știe că Partidul Socialist Muncitoresc Spaniol și guvernul format în urma victoriei sale electorale din 1982, după ce inițial se pronunțase împotriva apartenenței țării la N.A.T.O., promițînd un referendum asupra acestei probleme, și-a modificat între timp poziția, devenind apărătorul rămînerii Spaniei în organizația atlantică, ce-i drept cu trei condiții : fără integrarea în structurile militare (situație similară cu cea a Franței) ; fără prezența armelor nucleare pe teritoriul spaniol și prin continuarea în paralel a negocierilor privind reducerea numărului de militari de la cele patru baze americane, instalate acum peste trei decenii, ale căror efective se ridică la 12 500 de militari.

Invers față de evoluția poziției P.S.M.S., sentimentele antiatlantiste ale spaniolilor s-au manifestat cu tot mai multă vigoare, inclusiv sub forma unor uriașe demonstrații anti-N.A.T.O., desfășurate în principalele orașe ale țării. Ultima, organizată duminică la Madrid, a reunit sute de mii de participanți, care arborau și scandau lozinci ostile N.A.T.O.

Cercuri foarte largi ale opiniei publice spaniole consideră — așa cum s-a subliniat și cu prilejul marilor manifestații din aceste zile — că tendințele de lărgire și perpetuare a blocurilor militare, de menținere a bazelor militare pe teritoriile altor țări contravin intereselor poporului spaniol, ca și ale popoarelor europene în general, contrastează puternic cu voința participanților la ampla mișcare împotriva apartenenței țării la N.A.T.O. și pentru desființarea bazelor militare americane de pe teritoriul național, ca parte integrantă a acțiunilor ce se desfășoară la scara întregului continent contra înarmărilor, pentru dezarmare și pace. Este rezultatul conștientizării maselor populare, care înțeleg tot mai limpede că, în condițiile actualei încordări internaționale, agravate de amplasarea noilor rachete nucleare în Europa, trecerea la măsuri concrete și eficiente de destindere și dezarmare a devenit un imperativ vital pentru continentul nostru și pentru întreaga lume.

Deși guvernul s-a angajat direct în campania electorală, se pare că eforturile sale nu s-au soldat cu modificări sensibile în ce privește pulsul electoratului. Sondajele de opinie date publicității în ultimele săptămîni indicau o majoritate favorabilă ieșirii țării din N.A.T.O., chiar dacă pe parcurs diferența dintre partizanii și adversarii menținerii țării în organizația atlantică s-a redus întrucîtva.

Totodată, nu pot fi subestimate eforturile depuse în favoarea menținerii Spaniei în N.A.T.O. Se relevă că însăși ambiguitatea formulării termenilor referendumului poate crea anumite neclarități cetățenilor chemați să-și exprime părerea, la aceasta adăugîndu-se insistentele presiuni întreprinse, în ultimul timp, pe plan intern și extern.

În citeva rînduri, oficialitățile au afirmat că dacă poporul ar spune „NU" la referendum, guvernul nu va putea să mențină țara în N.A.T.O. După cum, pe baza declarațiilor oficiale, observatorii apreciau că în cazul unui „NU", parlamentul ar urma să fie dizolvat și convocarea de alegeri generale anticipate ar deveni iminentă. Or, și în această privință au intervenit modificări. În interviul amintit la început, Gonzalez declara, între altele, că o victorie la referendum a adversarilor menținerii țării în N.A.T.O., „nu ar provoca o criză a legitimității parlamentare, întrucît consultarea de față are loc asupra unei teme concrete, pe cînd partidele sînt alese pe baza unui program de ansamblu".

Deocamdată este cert că lupta pentru ieșirea țării din N.A.T.O. cunoaște o fază deosebit de acută.

În orice caz și indiferent de rezultatele cifrice ale referendumului, se poate afirma că prin tot ce a avut mai semnificativ, campania actuală a ilustrat îngrijorarea unor largi pături ale populației față de riscurile la care este expusă țara ca membră a blocului militar N.A.T.O.

Vasile OROS

Scrutinul parlamentar din Franța

După o perioadă „neoficială" de patru luni, campania electorală pentru alegerile legislative și regionale, ce se vor desfășura în Franța la 16 martie, a intrat, în ultimele săptămîni, în faza „oficială". Diferență, imperceptibilă marelui public, mai ales datorită limitării formelor și mijloacelor de propagandă și publicitate permise în această perioadă partidelor politice, cu excepția afișelor electorale sobre, plasate doar în jurul birourilor de vot. S-au intensificat, în schimb, întîlnirile și mitingurile, oferind liderilor politici posibilitatea de a încerca, pînă în ultimul moment, să-și atragă sufragii electorale cît mai numeroase, în condițiile cînd — potrivit sondajelor, totuși atît de relative — foarte mulți francezi (aproximativ 30 la sută) nu s-au decis cui să acorde votul în ziua scrutinului.

Cei aproape 40 milioane de alegători sînt chemați la urne pentru a desemna 577 deputați în Adunarea Națională, pe baza scrutinului proporțional departamental, aplicat pentru prima oară în Franța în ultimii 30 de ani. Concomitent, vor fi aleși, pe un al doilea buletin de vot, pentru prima dată prin sufragiu universal, consilierii regionali.

De pe ce poziții și în ce împrejurări economice și sociale își dispută partidele politice voturile alegătorilor ? De la început trebuie precizat că situația politică înfățișează un tablou de o mare complexitate. Se știe că în alegerile parlamentare din 1981, învingător detașat a ieșit Partidul Socialist (P.S.), care a dobîndit, cu 285 locuri, o majoritate confortabilă în Adunarea Națională. Conform înțelegerii prealabile, P.S.F. a format cu Partidul Comunist (44 mandate de deputați) și Mișcarea Radicalilor de Stînga (10 deputați) un guvern de coaliție, întrerupînd, astfel, o perioadă de 23 de ani de-a lungul căreia puterea politică a fost exercitată de partide conservatoare, de centru sau de centru-dreapta. În iulie 1984, miniștrii comuniști au ieșit din guvern din cauza unor dezacorduri față de politica partidului socialist, apreciind că ar fi fost anulate în cea mai mare parte promisiunile preelectorale pe baza cărora s-a realizat înțelegerea de colaborare.

În opoziție s-au plasat Adunarea pentru Republică — grupare neogaullistă — cu 88 de deputați, și Uniunea pentru Democrație Franceză, cu 62 deputați, de orientare centristo-liberală.

În bilanțul guvernării sale, prezentat alegătorilor, P.S.F. include naționalizarea unor societăți industriale și financiare (ceea ce a sporit ponderea sectorului de stat), instituirea unui proces de descentralizare administrativă, în mod deosebit, reducerea ratei inflației — de la 14 la sută în 1981 la 4,8 la sută în 1985 — reechilibrarea balanței de plăți, un început (ce-i drept timid) de relansare a investițiilor industriale. Măsurile drastice de austeritate, masiva restructurare a unor sectoare din industrie, considerate necesare de către guvern, au restrîns însă veniturile oamenilor muncii, generînd tensiuni sporite pe plan social. În același timp și-a menținut întreaga acuitate problema șomajului, care afectează 2 355 000 oameni, din care 39 la sută sînt tineri. „Ca să reducem șomajul — a declarat un reprezentant al guvernului — ar fi necesar un ritm anual de creștere economică de 4 la sută" — or, acest ritm este în prezent sub 2 la sută. Apreciind șomajul drept principala neîmplinire a guvernului său, președintele François Mitterrand a declarat că dacă socialiștii vor pierde majoritatea în parlament „aceasta se va datora șomajului".

Platforma electorală a P.S.F. preconizează „revenirea la un ritm de creștere economică egal sau superior partenerilor din Piața comună, reducerea datoriilor externe prin sporirea competitivității și însănătoșirea finanțelor publice". În declarațiile publice, liderii socialiști au adresat alegătorilor apelul de a le acorda răgazul și mijloacele spre a continua reformele începute, votînd pentru „continuitate".

În evaluarea situației interne din țară, Partidul Comunist incriminează factorii care au favorizat creșterea profiturilor patronale, concomitent cu reducerea veniturilor oamenilor muncii, opinînd că o sporire a impozitelor percepute familiilor cu cîștiguri mari și posesorilor de capitaluri exportate ar crea disponibilități financiare pentru înființarea a noi locuri de muncă. P.C.F. critică și alte aspecte ale politicii sociale a guvernului, legate îndeosebi de șomaj, anunțînd totodată că este dispus să-și asume răspunderi guvernamentale și să coopereze într-un asemenea cadru cu alte grupări politice, inclusiv cu P.S.F.

Partidele opoziției conservatoare apreciază că recentele tendințe pe piața internațională a petrolului ar trebui luate în considerare „pentru reușita unei cotituri spre o economie liberală". După opinia agenției „France Presse", exploatarea temei șomajului este puțin rentabilă pentru opoziție, deoarece și în timpul președinției lui Valéry Giscard d'Estaing (mai 1974 — mai 1981) numărul celor rămași fără slujbe a crescut de peste patru ori, de la 400 000 la 1 730 000.

În faza ei finală, campania electorală a impins pe un plan secundar unele teme de interes major și s-a axat cu predilecție asupra unui aspect inedit : „cum va fi guvernată Franța după ce va fi cunoscut verdictul urnelor ?". Se știe că mandatul actualului președinte François Mitterrand expiră în 1988 ; or, în cazul că P.S.F. va pierde majoritatea în parlament în favoarea partidelor opoziției s-ar ajunge la situația ca șeful statului ar urma să conlucreze cu o echipă guvernamentală formată din partidele de altă orientare politică. Sintetizată prin termenul ad-hoc „coabitare", formula a comportat, în ultimele săptămîni, felurite interpretări atît în tabăra opoziției, cît și în rîndurile partidului socialist.

Reinnoind, în aceste zile, apelul adresat electoratului francez de a-și stringe rîndurile în jurul socialiștilor, F. Mitterrand, care a anunțat că intenționează să rămînă, în orice condiții, în funcția de șef al statului pînă la expirarea mandatului în 1988, a declarat : „Dacă în urma scrutinului rezultă o majoritate clară, datoria mea va fi să cer unei persoane din cadrul acestei majorități să exercite funcția de prim-ministru".

Poziția celor trei lideri ai opoziției — Jacques Chirac, fost premier și actual primar al Parisului, conducătorul partidului neogaullist — Adunarea pentru Republică, Valéry Giscard d'Estaing, fostul președinte, și Raymond Barre, din partea Uniunii pentru Democrația Franceză — nu este omogenă. Primii doi nu pun condiții „coabitării", în eventualitatea că ar fi desemnați să ocupe funcția de premier și să alcătuiască o echipă guvernamentală, în timp ce fostul premier Barre preconizează, în cazul victoriei conservatorilor, „o alternativă globală", adică convocarea înainte de termen a noi alegeri prezidențiale pentru care se pregătește, evident, a candida. „Campania pentru alegerile legislative de la 16 martie — notează «France Presse» — s-a transformat într-o veritabilă bătălie a liderilor politici, purtată în perspectiva alegerilor prezidențiale prevăzute pentru anul 1988".

În timp ce acele ceasornicului se apropiau de ora finală a campaniei electorale, guvernul socialist s-a găsit confruntat cu o nouă și dramatică problemă : răpirea în Liban a patru membri ai unei echipe de televiziune amenințați să fie executați — act terorist ce a stîrnit o vie emoție în cercurile largi ale opiniei publice. Mai mult, acest tragic episod este considerat de unele cercuri ca motiv de criticare a politicii externe, ca expresie a eșecului acestei politici în problema Orientului Mijlociu.

În asemenea împrejurări, comentariile presei franceze, indiferent de orientare, converg spre concluzia că rezultatele scrutinului de la 16 martie vor constitui doar punctul de plecare spre identificarea unei formule de guvernare ale cărei condiții și elemente de constituire nu pot fi anticipate de alegători.

S. PETRE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot adresa la „IMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360